

LUKÁŠ

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24														

KAPITOLA 1

Poněvadž mnozí usilovali sepsati pořádně vypravování těch věcí, kteréž jsou u nás jisté,

² Jakž jsou nám vydali ti, kteřížto od počátku sami viděli, a služebníci toho Slova byli,

³ Vidělo se i mně, kterýž jsem toho všeho pravé povědomosti došel, tobě z gruntu o tom pořádně vypsati, výborný Theofile,

⁴ Abys zvěděl jistotu těch věcí, jimž jsi vyučován.

⁵ Byl za dnů Herodesa krále Judského kněz nějaký, jménem Zachariáš, z třídy Abiášovy, a manželka jeho ze dcer Aronových, a jméno její Alžběta.

⁶ Byli pak oba spravedliví před obličejem Božím, chodíce ve všech přikázáních a spravedlnostech Páně bez úhony.

⁷ A neměli plodu, protože Alžběta byla neplodná, a oba se byli zstarali ve dnech svých.

⁸ I stalo se, když on úřad kněžský konal v pořádku třídy své před Bohem,

⁹ Že vedle obyčejného úřadu kněžského los naň přišel, aby položil zápal, vejda do chrámu Páně.

¹⁰ A všecko množství lidu bylo vně, modlíce se v hodinu zápalu.

¹¹ Tedy ukázal se jemu anděl Páně, stoje na pravé straně oltáře zápalu.

¹² A uzřev jej Zachariáš, zstrašil se, a bázeň připadla na něj.

¹³ I řekl jemu anděl: Neboj se, Zachariáši, neboť jest uslyšána modlitba tvá, a Alžběta manželka tvá porodí tobě syna, a nazůveš jméno jeho Jan.

¹⁴ Z čehož budeš mít radost a veselí, a mnozí z jeho narození budou se radovati.

¹⁵ Bude zajisté veliký před obličejem Páně, a vína i nápoje opojného nebudeš píti, a Duchem svatým bude naplněn hned od života matky své.

¹⁶ A mnohé z synů Izraelských obrátí ku Pánu Bohu jejich.

¹⁷ Neboť, on předejde před obličejem jeho v duchu a v moci Eliášově, aby obrátil srdce otců k synům, a nevěřící k opatrnosti spravedlivých, aby tak připravil Pánu lid hotový.

¹⁸ I řekl Zachariáš k andělu: Po čemž to poznám? Nebo já starý jsem, a manželka má zstarala se ve dnech svých.

¹⁹ Odpověděv anděl, řekl jemu: Ját' jsem Gabriel, kterýž stojím před obličejem Božím, a poslán jsem, abych mluvil s tebou, a tyto věci veselí tobě zvěstoval.

²⁰ A aj, budeš němý, a nebudeš moci mluvit až do toho dne, v kterémž se tyto věci stanou, protože jsi neuvěřil řečem mým, kteréž se naplní časem svým.

²¹ Lid pak očekával Zachariáše, a divili se, že on tak prodléval v chrámě.

- 22 Vyšed pak, nemohl mluvit k nim. I srozuměli, že vidění viděl v chrámě. Nebo on návěští jim dával, a zůstal němý.
- 23 I stalo se, když se vyplnili dnové konání úřadu jeho, odšel do domu svého.
- 24 A po těch dnech počala Alžběta manželka jeho, a tajila se za pět měsíců, řkuci:
- 25 Že tak mi učinil Pán ve dnech, v nichžto vzezřel, aby odjal mé pohanění mezi lidmi.
- 26 V měsíci pak šestém poslán jest anděl Gabriel od Boha do města Galilejského, kterémuž jméno Nazarét,
- 27 Ku panně zasnoubené muži, kterémuž jméno bylo Jozef, z domu Davidova, a jméno panny Maria.
- 28 I všed k ní anděl, dí: Zdráva milosti došlá, Pán Bůh s tebou, požehnaná ty mezi ženami.
- 29 Ona pak uzřevši ho, zarmoutila se nad řečí jeho, a myslila, jaké by to bylo pozdravení.
- 30 I řekl jí anděl: Neboj se, Maria, nebo jsi našla milost u Boha.
- 31 A počneš v životě a porodíš syna, a nazůveš jméno jeho Ježíš.
- 32 Tent' bude veliký, a Syn Nejvyššího slouti bude, a dát' jemu Pán Bůh stolic Davida otce jeho.
- 33 A kralovati bude v domě Jákobově na věky, a království jeho nebude konce.
- 34 I řekla Maria k andělu: Kterak se to stane, poněvadž já muže nepoznávám?
- 35 A odpověděv anděl, řekl jí: Duch svatý sstoupí v tě, a moc Nejvyššího zastíní tobě; a protož, což se z tebe svatého narodí, slouti bude Syn Boží.
- 36 A aj, Alžběta, příbuzná tvá, i ona počala syna v starosti své, a tento jest jí šestý měsíc, kteráž sloula neplodná.
- 37 Neboť nebude nemožné u Boha všeliké slovo.
- 38 I řekla Maria: Aj, služebnice Páně, staniž mi se podle slova tvého. I odšel od ní anděl.
- 39 Tedy povstavši Maria v těch dnech, odešla na hory s chvátáním do města Judova.
- 40 I vešla do domu Zachariášova, a pozdravila Alžběty.
- 41 I stalo se, jakž uslyšela pozdravení Marie Alžběta, zplésalo nemluvnátko v životě jejím, a naplněna jest Duchem svatým Alžběta.
- 42 I zvolala hlasem velikým a řekla: Požehnaná ty mezi ženami, a požehnaný plod života tvého.
- 43 A odkud mi to, aby přišla matka Pána mého ke mně?
- 44 Nebo aj, jakž se stal hlas pozdravení tvého v uších mých, zplésalo radostně nemluvnátko v životě mém.
- 45 A blahoslavená, kteráž uvěřila, neboť dokonány budou ty věci, kteréž jsou pověděny jí ode Pána.
- 46 Tedy řekla Maria: Velebí duše má Hospodina,
- 47 A veselí se duch můj v Bohu, Spasiteli mém,
- 48 Že jest vzezřel na ponížení služebnice své; neb aj, od této chvíle blahoslaviti mne budou všickni národové.
- 49 Neboť mi učinil veliké věci ten, jenž mocný jest, a svaté jméno jeho,
- 50 A jehož milosrdenství od pokolení až do pokolení bojícím se jeho.
- 51 Dokázal moci ramenem svým, rozptýlil pyšné myšlením srdce jejich.
- 52 Sházal mocné s stolic, a povýšil ponížených.
- 53 Lačné nakrmil dobrými věcmi, a bohaté pustil prázdné.
- 54 Přijal Izraele, služebníka svého, pamětliv jsa na milosrdenství své

- 55 (Jakož mluvil k otcům našim, k Abrahamovi a semeni jeho) na věky.
- 56 I zůstala Maria s ní asi za tři měsíce, a potom navrátila se do domu svého.
- 57 Alžbětě pak naplnil se čas, aby porodila; i porodila syna.
- 58 A uslyšeli sousedé a přátelé její, že Hospodin veliké učinil s ní milosrdenství své, i radovali se spolu s ní.
- 59 Stalo se pak v den osmý, přišli obřezovati dítěte, a nazývali jej jménem otce jeho Zachariášem.
- 60 Ale odpověděvši matka jeho, řekla: Nikoli, ale slouti bude Jan.
- 61 I řekli k ní: Však nižádného není v rodu tvém, kterýž by sloul jménem tím.
- 62 I dávali návěští otci jeho, jak by ho chtěl nazývati.
- 63 A on požádav deštičky, napsal řka: Jan jest jméno jeho. I divili se všickni.
- 64 A ihned otevřela se ústa jeho a jazyk jeho, i mluvil, velebě Boha.
- 65 Tedy přišla bázeň na všechny sousedy jejich, a po všech horách Judských rozhlášána jsou všechna ta slova.
- 66 A všickni, kteříž o tom slyšeli, skládali to v srdci svém, řkouce: I kteraké dítě toto bude? A ruka Páně byla s ním.
- 67 Zachariáš pak otec jeho naplněn jest Duchem svatým, a prorokoval řka:
- 68 Požehnaný Pán Bůh Izraelský, že jest navštívil, a učinil vykoupení lidu svému,
- 69 A vyzdvihl nám roh spasení v domu Davida, služebníka svého,
- 70 Jakož mluvil skrze ústa proroků svých svatých, kteříž byli od věků,
- 71 O vysvobození z nepřátel našich, a z ruky všech, kteříž nás nenáviděli,
- 72 Aby učinil milosrdenství s otcí našimi, a rozpomenul se na smlouvu svou svatou,
- 73 Na přísahu, kterouž jest přísáhl Abrahamovi, otcí našemu, že jistě nám to dá,
- 74 Abychom bez strachu, z ruky nepřátel našich jsouce vysvobozeni, sloužili jemu,
- 75 V svatosti a v spravedlnosti před obličejem jeho, po všechny dny života našeho.
- 76 Ty pak, dítě, prorokem Nejvyššího slouti budeš, nebo předejdeš před tváří Páně připravovati cesty jeho,
- 77 Aby bylo dáno umění spasitelné lidu jeho na odpuštění hříchů jejich,
- 78 Skrze srdečné milosrdenství Boha našeho, v němžto navštívil nás, vyšed z výsosti,
- 79 Aby se ukázal sedícím v temnostech a v stínu smrti, k spravení noh našich na cestu pokoje.
- 80 Dítě pak rostlo a posilovalo se v duchu, a bylo na poušti až do dne zjevení svého lidu Izraelskému.

KAPITOLA 2

I stalo se v těch dnech, vyšlo jest vyrčení od císaře Augusta, aby byl popsán všechnen svět.

- 2 (To popsání nejprve stalo se, když vladařem Syrským byl Cyrenius.)
- 3 I šli všickni, aby zapsáni byli, jeden každý do svého města.
- 4 Vstoupil pak i Jozef od Galílee z města Nazarétu do Judstva, do města Davidova, kteréž slove Betlém, (protože byl z domu a z čeledi Davidovy,)
- 5 Aby zapsán byl s Marijí, zasnoubenou sobě manželkou, těhotnou.
- 6 I stalo se, když tam byli, naplnili se dnové Marie, aby porodila.

- ⁷ I porodila Syna svého prvorozeného, a plénkami ho obvinula, a položila jej v jeslech, neb neměli jinde místa v hospodě.
- ⁸ A pastýři byli v krajině té, ponocující a stráž noční držíce nad svým stádem.
- ⁹ A aj, anděl Páně postavil se podle nich, a sláva Páně osvítila je. I báli se bázní velikou.
- ¹⁰ Tedy řekl jim anděl: Nebojtež se; nebo aj, zvěstuji vám radost velikou, kteráž bude všemu lidu.
- ¹¹ Nebo narodil se vám dnes Spasitel, jenž jest Kristus Pán, v městě Davidově.
- ¹² A toto vám bude za znamení: Naleznete nemluvňátko plénkami obvinuté, a ležící v jeslech.
- ¹³ A hned s andělem zjevilo se množství rytířstva nebeského, chválících Boha a řkoucích:
- ¹⁴ Sláva na výsostech Bohu, a na zemi pokoj, lidem dobrá vůle.
- ¹⁵ I stalo se, jakž odešli od nich andělé do nebe, že ti lidé, totiž pastýři, řekli vespolek: Pojdme až do Betléma a vizme tu věc, jenž se stala, o níž Pán oznámil nám.
- ¹⁶ I přišli, chvátajíce, a našli Mariji a Jozefa, a nemluvňátko ležící v jeslech.
- ¹⁷ A viděvše, rozhlašovali to, což jim povědíno bylo o tom dítěti.
- ¹⁸ I divili se všickni, kteříž slyšeli o tom, což bylo mluveno od pastýřů k nim.
- ¹⁹ Ale Maria zachovávala všecka slova tato, skládající je v srdci svém.
- ²⁰ I navrátili se pastýři, velebíce a chválíce Boha ze všeho, což slyšeli a viděli, tak jakž bylo povědíno jim.
- ²¹ A když se naplnilo dní osm, aby obřezáno bylo dítě, nazváno jest jméno jeho Ježíš, kterýmž bylo nazváno od anděla, prve než se v životě počalo.
- ²² A když se naplnili dnové očistování Marie podle Zákona Mojžíšova, přinesli jej do Jeruzaléma, aby ho postavili přede Pánem,
- ²³ (Jakož psáno jest v Zákoně Páně, že každý pacholík, otvíraje život, svatý Pánu slouti bude,)
- ²⁴ A aby dali obět, jakož povědíno jest v Zákoně Páně, dvě hrdličky anebo dvě holoubátek.
- ²⁵ A aj, člověk jeden byl v Jeruzalémě, jemuž jméno Simeon. A člověk ten byl spravedlivý a nábožný, očekávající potěšení Izraelského, a Duch svatý byl v něm.
- ²⁶ A bylo jemu zjeveno od Ducha svatého, že neužří smrti, až by prve uzřel Krista Páně.
- ²⁷ Ten přišel, ponuknut jsa od Ducha Páně, do chrámu. A když uvodili dítě Ježíše rodičové, aby učinili podle obyčeje Zákona za něj,
- ²⁸ Tedy on vzal jej na lokty své, i chválil Boha a řekl:
- ²⁹ Nyní propouštíš služebníka svého, Pane, podle slova svého v pokoji.
- ³⁰ Neboť jsou viděly oči mé spasení tvé,
- ³¹ Kteréž jsi připravil před obličejem všech lidí,
- ³² Světlo k zjevení národům a slávu lidu tvého Izraelského.
- ³³ Otec pak a matka jeho divili se těm věcem, kteréž praveny byly o něm.
- ³⁴ I požehnal jim Simeon, a řekl k Mariji, matce jeho: Aj, položen jest tento ku pádu a ku povstání mnohým v Izraeli, a na znamení, kterémužto bude odpíráno,
- ³⁵ (A tvou vlastní duši pronikne meč,) aby zjevena byla z mnohých srdcí myšlení.
- ³⁶ Byla také Anna prorokyně, dcera Fanuelova z pokolení Aser. Ta se byla zstarala ve dnech mnohých, a živa byla s mužem svým sedm let od panenství svého.
- ³⁷ A ta vdova byla, mající let okolo osmdesáti a čtyř, kteráž nevycházela z chrámu, posty a modlitbami sloužeci Bohu dnem i nocí.

- ³⁸ A ta v touž hodinu přišedši, chválila Pána, a mluvila o něm všechněm, kteříž čekali vykoupení v Jeruzalémě.
- ³⁹ Oni pak, jakž vykonali všecko podle Zákona Páně, vrátili se do Galilee, do města svého Nazaréta.
- ⁴⁰ Dítě pak rostlo a posilovalo se v duchu, plné moudrosti, a milost Boží byla v něm.
- ⁴¹ I chodívali rodičové jeho každého roku do Jeruzaléma na den slavný velikonoční.
- ⁴² A když byl ve dvanácti letech, a oni vstupovali do Jeruzaléma, podle obyčeje toho dne svátečního,
- ⁴³ A když vykonali dni, a již se navracovali, zůstalo dítě Ježíš v Jeruzalémě, a nevěděli o tom Jozef a matka jeho.
- ⁴⁴ Domnívajíce se pak o něm, že by byl v zástupu, ušli den cesty. I hledali ho mezi příbuznými a známými.
- ⁴⁵ A nenalezše jeho, navrátili se do Jeruzaléma, hledajíce ho.
- ⁴⁶ I stalo se po třech dnech, že našli jej v chrámě, an sedí mezi doktory, poslouchaje jich a otazuje se jich.
- ⁴⁷ A děsili se všickni, kteříž jej slyšeli, nad rozumností a odpovědmi jeho.
- ⁴⁸ A uzřevše ho, ulekli se. I řekla matka jeho k němu: Synu, proč jsi nám tak učinil? Aj, otec tvůj a já s bolestí hledali jsme tebe.
- ⁴⁹ I řekl k nim: Co jest, že jste mne hledali? Zdaliž jste nevěděli, že v těch věcech, kteréž jsou Otce mého, musím já býti?
- ⁵⁰ Ale oni nesrozuměli těm slovům, kteráž k nim mluvil.
- ⁵¹ I šel s nimi, a přišel do Nazaréta, a byl poddán jim. Matka pak jeho zachovávala všecka slova ta v srdci svém.
- ⁵² A Ježíš prospíval moudrostí, a věkem, a milostí, u Boha i u lidí.

KAPITOLA 3

Léta pak patnáctého císařství Tiberia císaře, když Pontský Pilát spravoval Judstvo, a Herodes byl čtvrtákem v Galilei, Filip pak bratr jeho byl čtvrtákem Iturejské a Trachonitidské krajiny, a Lyzaniáš čtvrtákem Abilinským,

- ² Za nejvyššího kněze Annáše a Kaifáše, stalo se slovo Páně nad Janem synem Zachariášovým na poušti.
- ³ I chodil po vší krajině ležící při Jordánu a kázal křest pokání na odpuštění hříchů,
- ⁴ Jakož psáno jest v knihách prorocství Izaiáše proroka, řkoucího: Hlas volajícího na poušti: Připravujte cestu Páně, přímé čiňte stezky jeho.
- ⁵ Každé údolí bude vyplněno, a každá hora a pahrbek bude ponížen; i budou křivé věci spraveny a ostré cesty budou hladké.
- ⁶ A uzříť všeliké tělo spasení Boží.
- ⁷ Pravil pak k zástupům vycházejícím, aby se křtili od něho: Plemeno ještěrcí, kdo je vám ukázal, abyste utekli před budoucím hněvem?
- ⁸ Protož čiňte ovoce hodné pokání, a neříkejtež u sebe: Otce máme Abrahama. Neboť pravím vám, žeť jest mocen Bůh z kamení tohoto vzbuditi syny Abrahamovi.
- ⁹ A jižť jest i sekera k kořenu stromů přiložena. Protož každý strom, jenž nenese ovoce dobrého, vyťat a na oheň uvržen bude.
- ¹⁰ I tázali se ho zástupové, řkouce: Což tedy činiti budeme?

- 11** A on odpovídaje, pravil jim: Kdo má dvě sukně, dej jednu nemajícímu, a kdo má pokrmu, tolikéž učiň.
- 12** Přišli pak i celní křtíti se, i řekli jemu: Mistře, co budeme činiti?
- 13** A on řekl k nim: Nic více nevybírejte než to, což jest ustaveno.
- 14** I tázali se ho také i žoldnéři, řkouce: A my což činiti budeme? I řekl jim: Nižádného neutiskujte, ani podvodně čiňte, a dosti mějte na svých žoldích.
- 15** A když pak lid očekával, a myslili všickni v srdcích svých o Janovi, nebyl-li by snad on Kristus,
- 16** Odpověděl Jan všechněm, a řka: Jáť zajisté křtím vás vodou, ale jdeť silnější nežli já, kteréhožto nejsem hoden rozvázati řeménka u obuvi jeho. Tent' vás křtíti bude Duchem svatým a ohněm.
- 17** Jehožto věječka v ruce jeho, a vyčistíť humno své, a shromáždí pšenici do obilnice své, ale plevy páliť bude ohněm neuhasitelným.
- 18** A tak mnohé jiné věci, napomínaje, zvěstoval lidu.
- 19** Herodes pak čtvrták, když od něho byl trestán pro Herodiadu manželku Filipa bratra svého, i ze všech zlých věcí, kteréž činil Herodes,
- 20** Přidal i toto nade všecko, že jest vsadil Jana do žaláře.
- 21** I stalo se, když se křtil všecken lid, a když se pokřtil i Ježíš, a modlil se, že otevřelo se nebe,
- 22** A sstoupil Duch svatý v tělesné způsobě jako holubice na něj, a stal se hlas s nebe, řkoucí: Ty jsi Syn můj milý, v toběť mi se zalíbilo.
- 23** Ježíš pak počínal býti jako ve třidcítí letech, jakž domnín byl syn Jozefův, kterýž byl syn Heli,
- 24** Kterýž byl Matatův, kterýž byl Léví, kterýž byl Melchův, kterýž byl Jannův, kterýž byl Jozefův,
- 25** Kterýž byl Matatiášův, kterýž byl Amosův, kterýž byl Naum, kterýž byl Esli, kterýž byl Nagge,
- 26** Kterýž byl Mahatův, kterýž byl Matatiášův, kterýž byl Semei, kterýž byl Jozefův, kterýž byl Judův,
- 27** Kterýž byl Johannův, kterýž byl Resův, kterýž byl Zorobábelův, kterýž byl Salatielův, kterýž byl Neriův,
- 28** Kterýž byl Melchiův, kterýž byl Addiův, kterýž byl Kozamův, kterýž byl Elmódamův, kterýž byl Erův,
- 29** Kterýž byl Józův, kterýž byl Eliezerův, kterýž byl Jórimův, kterýž byl Matatův, kterýž byl Léví,
- 30** Kterýž byl Simeonův, kterýž byl Judův, kterýž byl Jozefův, kterýž byl Jónamův, kterýž byl Eliachimův,
- 31** Kterýž byl Meleův, kterýž byl Ménamův, kterýž byl Matatanův, kterýž byl Nátanův, kterýž byl Davidův,
- 32** Kterýž byl Jesse, kterýž byl Obédův, kterýž byl Bózův, kterýž byl Salmonův, kterýž byl Názonův,
- 33** Kterýž byl Aminadabův, kterýž byl Aramův, kterýž byl Ezromův, kterýž byl Fáresův, kterýž byl Judův, kterýž byl Jákobův,
- 34** Kterýž byl Izákův, kterýž byl Abrahamův, kterýž byl Táre, kterýž byl Náchorův,
- 35** Kterýž byl Sáruchův, kterýž byl Ragaův, kterýž byl Fálekův, kterýž byl Heberův, kterýž byl Sále,

- ³⁶ Kterýž byl Kainanův, kterýž byl Arfaxadův, kterýž byl Semův, kterýž byl Noé, kterýž byl Lámechův,
- ³⁷ Kterýž byl Matuzalémův, kterýž byl Enochův, kterýž byl Járedův, kterýž byl Malalehelův, kterýž byl Kainanův,
- ³⁸ Kterýž byl Enosův, kterýž byl Setův, kterýž byl Adamův, kterýž byl Boží.

KAPITOLA 4

Ježíš pak, pln jsa Ducha svatého, vrátil se od Jordánu, a puzen jest v Duchu na poušť.

² A za čtyřiceti dní pokoušín byl od ďábla, a nic nejedl v těch dnech. A když se skonali dnové ti, potom zlačněl.

³ I řekl jemu ďábel: Jestliže jsi Syn Boží, rci kamenu tomuto, ať jest chléb.

⁴ I odpověděl jemu Ježíš: Psánoť jest: Že ne samým chlebem živ bude člověk, ale každým slovem Božím.

⁵ I vedl jej ďábel na horu vysokou, a ukázal mu všecka království okršlku země pojednou.

⁶ A řekl jemu ďábel: Toběť dám tuto všecku moc i slávu těchto království, nebo mně dána jest, a komuž bych koli chtěl, dám ji.

⁷ Protož ty pokloníš-li se přede mnou, budeť všecko tvé.

⁸ I odpověděv Ježíš, řekl jemu: Jdi pryč ode mne, satanáši; neboť psáno jest: Pánu Bohu svému budeš se klaněti a jemu samému sloužiti.

⁹ Tedy vedl jej do Jeruzaléma, a postavil ho na vrchu chrámu, a řekl mu: Jsi-li Syn Boží, pusť se odtud dolů.

¹⁰ Nebo psáno jest: Že andělům svým přikáže o tobě, aby tě ostříhali,

¹¹ A že tě na ruce uchopí, abys neurazil o kámen nohy své.

¹² A odpovídaje, dí mu Ježíš: Povědínoť jest: Nebudeš pokoušeti Pána Boha svého.

¹³ A dokonav všecka pokušení ďábel, odšel od něho až do času.

¹⁴ I navrátil se Ježíš v moci Ducha do Galilee, a vyšla pověst o něm po vsí té okolní krajině.

¹⁵ A on učil v školách jejich, a slaven byl ode všech.

¹⁶ I přišel do Nazaréta, kdež byl vychován, a všel podle obyčeje svého v den sobotní do školy. I vstal, aby četl.

¹⁷ I dána jemu kniha Izaiáše proroka. A otevřev knihu, našel místo, kdež bylo napsáno:

¹⁸ Duch Páně nade mnou, protože pomazal mne, kázati evangelium chudým poslal mne, a uzdravovati zkroušené srdcem, zvěstovati jatým propuštění a slepým vidění, a propustiti soužené v svobodu,

¹⁹ A zvěstovati léto Páně vzácné.

²⁰ A zavřev knihu a vrátiv služebníku, posadil se. A všech v škole oči byly obráceny naň.

²¹ I počal mluvit k nim: Že dnes naplnilo se písmo toto v uších vašich.

²² A všickni jemu posvědčovali, a divili se libým slovům, pocházejícím z úst jeho, a pravili: Zdaliž tento není syn Jozefův?

²³ I dí k nim: Zajisté díte mi toto podobenství: Lékaři, uzdrav se sám. Které věci slyšeli jsme, žes činil v Kafarnaum, učiň také i zde v své vlasti.

²⁴ I řekl jim: Amen pravím vám, žeť žádný prorok není vzácen v vlasti své.

²⁵ Ale v pravdě pravím vám, že mnoho vdov bylo za dnů Eliáše v lidu Izraelském, kdyžto zavříno bylo nebe za tři léta a za šest měsíců, takže byl hlad veliký po vsí zemi,

- ²⁶ Však Eliáš k nížádné z nich není poslán, než toliko do Sarepty Sidonské k ženě vdově.
- ²⁷ A mnoho malomocných bylo v lidu Izraelském za Elizea proroka, a žádný z nich není očištěn, než Náman Syrský.
- ²⁸ I naplnění jsou všickni v škole hněvem, slyšíce to.
- ²⁹ A povstavše, vyvedli jej ven z města, a vedli ho až na vrch hory, na nížto město jejich bylo vzděláno, aby jej dolů sstrčili.
- ³⁰ Ale on bera se prostředkem jich, ušel.
- ³¹ I sstoupil do Kafarnaum, města Galilejského, a tu učil je ve dny sobotní.
- ³² I divili se velmi učení jeho, nebo mocná byla řeč jeho.
- ³³ Byl pak tu v škole člověk jeden, mající ducha d'ábelství nečistého. I zvolal hlasem velikým,
- ³⁴ Řka: Ach, což jest tobě do nás, Ježíši Nazaretský? Přišel jsi zatratiti nás? Znáš tě, kdo jsi, že jsi ten svatý Boží.
- ³⁵ I přimluvil jemu Ježíš, řka: Umlkniž a vyjdi od něho. A povrha jej d'ábel mezi ně, vyšel od něho, a nic mu neuškodil.
- ³⁶ I přišel strach na všechny, a rozmlouvali vespolek, řkouce: Jaké jest toto slovo, že v moci a síle přikazuje nečistým duchům, a vycházejí?
- ³⁷ I rozcházela se o něm pověst po všem okolí té krajiny.
- ³⁸ Vstav pak Ježíš ze školy, všel do domu Šimonova. Svegruše pak Šimonova trápena byla těžkou zimnicí. I prosili ho za ni.
- ³⁹ Tedy stoje nad ní, přimluvil zimnici, i přestala jí. A ona hned vstavši, posluhovala jim.
- ⁴⁰ Při západu pak slunce všickni, kteříž měli nemocné rozličnými neduhy, vodili je k němu, a on na jednoho každého z nich ruce vzkládav, uzdravoval je.
- ⁴¹ Od mnohých také d'ábelství vycházela, křičící a říkající: Ty jsi Kristus, Syn Boží. Ale on přimlouvaje, nedopouštěl jim mluviti; nebo věděli, že jest on Kristus.
- ⁴² A jakž byl den, vyšed, bral se na pusté místo. I hledali ho zástupové, a přišli až k němu, a zdržovali ho, aby neodcházel od nich.
- ⁴³ On pak řekl jim: I jinýmť městům musím zvěstovati království Boží; nebo na to poslán jsem.
- ⁴⁴ I kázal v školách Galilejských.

KAPITOLA 5

Stalo se pak, když se zástup na něj valil, aby slyšeli slovo Boží, že on stál podle jezera Genezaretského.

- ² I uzřel dvě lodí, any stojí u jezera, rybáři pak sstoupivše z nich, vypírali síti.
- ³ I vstoupiv na jednu z těch lodí, kteráž byla Šimonova, prosil ho, aby od země odvezl maličko. A posadiv se, učil z lodí zástupy.
- ⁴ A když přestal mluviti, dí k Šimonovi: Vez na hlubinu, a rozestřete síti své k lovení ryb.
- ⁵ I odpověděv Šimon, řekl jemu: Mistře, přes celou noc pracovavše, nic jsme nepopadli, ale k slovu tvému rozestru síť.
- ⁶ A když to učinili, zahrnuli množství veliké ryb, takže se trhala síť jejich.
- ⁷ I ponukli tovaryšů, kteříž byli na druhé lodí, aby přišli a pomohli jim. I přišli a naplnili obě lodí, takže se téměř pohřížovaly.
- ⁸ To uzřev Šimon Petr, padl k nohám Ježíšovým, řka: Odejdi ode mne, Pane, neboť jsem

člověk hříšný.

⁹ Hrůza zajisté byla jej obklíčila, i všechny, kteříž s ním byli, nad tím lovením ryb, kteréž byli popadli,

¹⁰ A též Jakuba a Jana, syny Zebedeovy, kteříž byli tovaryši Šimonovi. I dí Šimonovi Ježíš: Nebojž se. Již od tohoto času lidi živé budeš loviti.

¹¹ A přivezše k břehu lodí, a všecko opustivše, šli za ním.

¹² I stalo se, když byl v jednom městě, a aj, byl tam muž plný malomocenství. A uzřev Ježíše, padl na tvář, a prosil ho, řka: Pane, kdybys chtěl, můžes mne očistiti.

¹³ I vztáh Ježíš ruku, dotekl se ho, řka: Chci, buď čist. A hned odešlo od něho malomocenství.

¹⁴ I přikázal jemu, aby žádnému nepravil, ale řekl mu: Odejda, ukaž se knězi, a obětuj za očistění své, jakož přikázal Mojžíš, na svědectví jim.

¹⁵ Tedy rozhlašovala se více řeč o něm, a scházeli se zástupové mnozí, aby jej slyšeli, a uzdravováni byli od něho v svých nemocech.

¹⁶ On pak odcházel na pouště, a modlil se.

¹⁷ I stalo se v jeden den, že on seděl uče, a seděli také tu i farizeové a Zákona učitelé, kteříž se byli sešli z každého městečka Galilejského a Judského i z Jeruzaléma, a moc Páně přítomná byla k uzdravování jich.

¹⁸ A aj, muži nesli na loži člověka, kterýž byl šlakem poražený, i hledali vnésti ho a položit před něj.

¹⁹ A nenalezše, kterou by jej stranou vnesli pro zástup, vstoupili na dům, a skrze podlahu spustili jej s ložem uprostřed před Ježíše.

²⁰ Kterýžto viděv víru jejich, řekl mu: Člověče, odpuštěníť jsou tobě hříchové tvoji.

²¹ Tedy počali přemýšlovati zákoníci a farizeové, řkouce: Kdo jest tento, jenž mluví rouhání? Kdo může odpustiti hříchy, jedině sám Bůh?

²² Poznav pak Ježíš myšlení jejich, odpovídaje, řekl k nim: Co tak utrhavě přemýšlujete v srdcích vašich?

²³ Co jest snáze říci: Odpouštěj se tobě hříchové tvoji, čili říci: Vstaň a chodť?

²⁴ Ale abyste věděli, že Syn člověka má moc na zemi odpouštět hříchy, (řekl dnou zlámanému:) Toběť pravím: Vstaň, a vezma lože své, jdi do domu svého.

²⁵ A on hned vstav před nimi, vzal lože, na němž ležel, i odšel do domu svého, velebě Boha.

²⁶ I užasli se všickni, i velebili Boha, a naplněni jsou bázní, řkouce: Že jsme viděli dnes divné věci.

²⁷ A potom vyšel Ježíš a uzřel celného, jménem Léví, sedícího na cle. I řekl jemu: Pojd' za mnou.

²⁸ A on opustiv všecko, vstav, šel za ním.

²⁹ I učinil jemu hody veliké Léví v domu svém, a byl tu zástup veliký publikánů i jiných, kteříž s ním stolili.

³⁰ Tedy reptali zákoníci a farizeové, řkouce učedníkům jeho: Proč s publikány a hříšníky jíte a pijete?

³¹ I odpověděv Ježíš, řekl k nim: Nepotřebujít' zdraví lékaře, ale nemocní.

³² Nepřišelť jsem volati spravedlivých, ale hříšných ku pokání.

³³ A oni řekli jemu: Proč učedníci Janovi postí se často a modlí se, též podobně i farizejští, tvoji pak jedí a pijí?

³⁴ On pak řekl k nim: Zdali můžete synům ženicha, dokudž s nimi jest ženich, kázati se

postiti?

³⁵ Ale přijdouť dnové, a když odjat bude od nich ženich, tehdážť se budou postiti v těch dnech.

³⁶ Pravil pak i podobenství k nim: Že žádný záplaty roucha nového nepřisívá k rouchu vetchému; sic jinak i nové roztrhuje, a vetchému nepřisluší záplata z nového.

³⁷ A žádný nevlévá vína nového do nádob starých; sic jinak víno nové rozpučí nádoby, a samo vyteče, a nádoby se pokazí.

³⁸ Ale víno nové v nádoby nové má lito býti, a obé bude zachováno.

³⁹ A aniž kdo, když pije staré, hned chce nového, ale dít: Staré lepší jest.

KAPITOLA 6

I stalo se v druhou sobotu, že šel Ježíš skrze obilí. I trhali učedníci jeho klasy, a rukama vymínajíce, jedli.

² Tehdy někteří z farizeů řekli jim: Proč to činíte, čehož nesluší činiti v svátky?

³ I odpověděv Ježíš, řekl jim: Což jste ani toho nečtli, co jest učinil David, když lačněl, on i ti, kteříž s ním byli?

⁴ Kterak všel do domu Božího, a chleby posvátné vzal a jedl, a dal i těm, kteříž s ním byli, jichžto nenáleží jísti než toliko samým kněžím?

⁵ I řekl jim: Že jest Syn člověka pánem také i dne svátečního.

⁶ Stalo se pak i v jiný den sváteční, že všel do školy Ježíš, a učil. A byl tu člověk, jehož pravá ruka byla uschlá.

⁷ I šetřili ho zákoníci a farizeové, bude-li v sobotu uzdravovati, aby našli, čím by jej obžalovali.

⁸ Ale on znal přemýšlování jich. I dí člověku, kterýž měl ruku uschlou: Vstaň, a stůj v prostředku. A on vstav, i stál.

⁹ Tedy řekl k nim Ježíš: Otíži se vás na jednu věc: Sluší-li v sobotu dobře činiti? duši zachovati, čili zatratiti?

¹⁰ A pohleděv na ně na všechny vůkol, dí člověku: Vztáhni ruku svou. A on učinil tak. I navrácena jest k zdraví ruka jeho a byla jako druhá.

¹¹ Oni pak naplnění jsou hněvivou nemoudrostí, a rozmlouvali mezi sebou, co by učiniti měli Ježíšovi.

¹² I stalo se v těch dnech, vyšel Ježíš na horu k modlení. I byl tam přes noc na modlitbě Boží.

¹³ A když byl den, povolal učedníků svých, a vyvolil z nich dvanácte, kteréž i apoštoly nazval.

¹⁴ (Šimona, kterémuž také dal jméno Petr, a Ondřeje bratra jeho, Jakuba a Jana, Filipa a Bartoloměje,

¹⁵ Matouše a Tomáše, Jakuba syna Alfeova, a Šimona, kterýž slove Zelótes,

¹⁶ Judu bratra Jakubova, a Jidáše Iškariotského, kterýž pak byl zrádce.)

¹⁷ I sstoupiv s nimi s hory, stál na místě polním, a zástup učedníků jeho, a množství veliké lidu ze všeho Judstva i z Jeruzaléma, i z Týru i z Sidonu, jenž při moři jsou, kteříž byli přišli, aby jej slyšeli a uzdraveni byli od neduhů svých,

¹⁸ I kteříž trápeni byli od duchů nečistých. A byli uzdravováni.

¹⁹ A všecken zástup hledal se ho dotknouti; nebo moc z něho vycházela, a uzdravovala všechny.

- 20** A on pozdvihl očí svých na učedlníky, pravil: Blahoslavení chudí, nebo vaše jest království Boží.
- 21** Blahoslavení, kteříž nyní lačníte, nebo nasyceni budete. Blahoslavení, kteříž nyní plačete, nebo smáti se budete.
- 22** Blahoslavení budete, když vás nenáviděti budou lidé, a když vás vyobcují, a haněti budou, a vyvrhou jméno vaše jakožto zlé, pro Syna člověka.
- 23** Radujte se v ten den a veselte se, nebo aj, odplata vaše mnohá jest v nebesích. Takt' jsou zajisté činívali prorokům otcové jejich.
- 24** Ale běda vám bohatým, nebo vy již máte potěšení své.
- 25** Běda vám, kteříž jste nasyceni, nebo lačněti budete. Běda vám, kteříž se nyní smějete, nebo kvíliti a plakati budete.
- 26** Běda vám, když by dobře o vás mluvili všickni lidé; nebo tak jsou činívali falešným prorokům otcové jejich.
- 27** Ale vámť pravím, kteříž slyšíte: Milujte nepřátely vaše, dobře číňte těm, kteříž vás nenávidí,
- 28** Dobrořečte těm, kteříž vás proklínají, a modlte se za ty, kteříž vám bezpráví činí.
- 29** A udeřil-li by tebe kdo v líce jedno, nasad' mu i druhého, a tomu, kterýž tobě odjímá plášť, také i sukně nebraň.
- 30** Každému pak prosícímu tebe dej, a od toho, jenž bere tvé věci, zase nežádej.
- 31** A jakž chcete, aby vám lidé činili, i vy jim též podobně číňte.
- 32** Nebo jestliže milujete ty, kteříž vás milují, jakou míti budete milost? Nebo i hříšníci milují ty, od nichž milováni bývají.
- 33** A budete-li dobře činiti těm, kteříž vám dobře činí, jakou máte milost? Však i hříšníci totéž činí.
- 34** A budete-li půjčovati těm, od kterýchž se nadějete zase vzíti, jakou máte milost? Však i hříšníci hříšníkům půjčují, aby tolikéž zase vzali.
- 35** Protož milujte nepřátely vaše, a dobře číňte, a půjčujte, nic se odtud nenadějíce, a buďte odplata vaše mnohá, a budete synové Nejvyššího. Nebo on dobrotivý jest i k nevděčným a zlým.
- 36** Protož buďte milosrdní, jako i Otec váš milosrdný jest.
- 37** Nesudte, a nebudete souzeni. Nepotupujte, a nebudete potupeni. Odpouštějte, a budete vám odpuštěno.
- 38** Dávejte, a budete vám dáno. Míru dobrou, natlačenou, a natřesenou, a osutou dadít v lůno vaše; touž zajisté měrou, kterouž měříte, bude vám odměřeno.
- 39** Pověděl jim také i podobenství: Zdali může slepý slepého vésti? Zdaž oba do jámy neupadnou?
- 40** Nenít' učedlník nad mistra svého, ale dokonalý bude každý, bude-li jako mistr jeho.
- 41** Což pak vidíš mrvu v oku bratra svého, a břevna, kteréž jest v tvém vlastním oku, neznamenáš?
- 42** Aneb kterak můžeš říci bratru svému: Bratře, nechať vyvrhu mrvu z oka tvého, sám v oku svém břevna nevida? Pokrytče, vyvrz prve břevno z oka svého, a tehdy prohlédneš, abys vyňal mrvu, kteráž jest v oku bratra tvého.
- 43** Neboť není ten strom dobrý, kterýž nese ovoce zlé, aniž jest strom zlý, kterýž nese ovoce dobré.
- 44** Každý zajisté strom po svém vlastním ovoci bývá poznán; nebo nesbírají s trní fíků, ani s hloží sbírají hroznů.

- ⁴⁵ Dobrý člověk z dobrého pokladu srdce svého vynáší dobré, a zlý člověk ze zlého pokladu srdce svého vynáší zlé. Nebo z hojnosti srdce mluví ústa jeho.
- ⁴⁶ Co pak mi říkáte: Pane, Pane, a nečiníte, což pravím?
- ⁴⁷ Každý kdož přichází ke mně, a slyší slovo mé, a zachovává je, ukáži vám, komu by podoben byl.
- ⁴⁸ Podoben jest člověku stavějícímu dům, kterýž kopal hluboko, a založil grunty v skále. A když se stala povodeň, obořila se řeka na dům ten, ale nemohla jím pohnouti, nebo byl založen na skále.
- ⁴⁹ Ale kdož slyší a nečiní, podoben jest člověku, kterýž staví dům svůj na zemi bez gruntu. Na kterýžto obořila se řeka, a on hned padl, i stal se pád domu toho veliký.

KAPITOLA 7

A když vykonal všechna slova svá při přítomnosti lidu, všel do Kafarnaum.

- ² Setníka pak jednoho služebník nemocen jsa, k smrti se přibližoval, kteréhož on sobě mnoho vážil.
- ³ I uslyšav o Ježíšovi, poslal k němu starší z Židů, prose ho, aby přišel a uzdravil služebníka jeho.
- ⁴ A oni přišedše k Ježíšovi, prosili ho snažně, řkouce: Hoden jest, abys jemu to učinil.
- ⁵ Nebo miluje národ náš, a školu on nám vystavěl.
- ⁶ Tedy Ježíš šel s nimi. A když již nedaleko byl od domu, poslal k němu setník přátele, řka jemu: Pane, nepřidávej sobě práce. (Nejsem zajisté hoden, abys všel pod střechu mou.
- ⁷ A protožť jsem i sebe samého za nehodného položil, abych přišel k tobě.) Ale rci slovem, a budeť uzdraven služebník můj.
- ⁸ Nebo i já jsem člověk pod mocí postavený, maje pod sebou žoldnéře, a dím tomuto: Jdi, a jde, a jinému: Přijď, a přijde, a služebníku svému: Učiň toto, a učiní.
- ⁹ Tedy uslyšav to Ježíš, podivil se jemu, a obrátiv se k zástupu, kterýž za ním šel, řekl: Pravím vám, že ani v Izraeli nenalezl jsem tak veliké víry.
- ¹⁰ Vrátivše se pak do domu ti, kteříž posláni byli, našli služebníka, kterýž nemocen byl, zdravého.
- ¹¹ I stalo se potom, šel Ježíš do města, kteréž slove Naim, a šli s ním učedníci jeho mnozí a zástup veliký.
- ¹² A když se přiblížil k bráně města, aj, mrtvý byl nesen ven, syn jediný matky své, a ta vdova byla, a zástup města mnohý s ní.
- ¹³ Kteroužto uzřev Pán, milosrdenstvím hnut jsa nad ní, řekl jí: Neplačič.
- ¹⁴ A přistoupiv, dotekl se már. (Ti pak, kteříž nesli, zastavili se.) I řekl: Mládenče, toběť pravím, vstaň.
- ¹⁵ I pozdvih se mrtvý, sedl, a počal mluvit. I dal jej mateři jeho.
- ¹⁶ Tedy podjala všechny bázeň, i velebili Boha, řkouce: Že prorok veliký povstal mezi námi, a že Bůh navštívil lid svůj.
- ¹⁷ I vyšla řeč ta o něm po všem Judstvu i po vši okolní krajině.
- ¹⁸ I zvěstovali Janovi učedníci jeho o všech těchto věcech. A zavolav kterýchs dvou z učedníků svých Jan,
- ¹⁹ Poslal k Ježíšovi, řka: Ty-li jsi ten, kterýž přijíti má, čili jiného čekati máme?
- ²⁰ Přišedše pak k němu muži ti, řekli: Jan Křtitel poslal nás k tobě, řka: Ty-li jsi ten, kterýž

přijítí má, čili jiného čekati máme?

21 A v touž hodinu mnohé uzdravil od neduhů, od nemocí a duchů zlých, a slepým mnohým zrak dal.

22 Odpověděv pak Ježíš, řekl jim: Jdouce, povězte Janovi, co jste viděli a slyšeli, že slepí vidí, kulhaví chodí, malomocní očistění přijímají, hluchí slyší, mrtví z mrtvých vstávají, chudým se zvěstuje evangelium.

23 A blahoslavený jest, kdož by se na mně nezhoršil.

24 A když odešli poslové Janovi, počal praviti k zástupům o Janovi: Co jste vyšli na poušť spatřovati? Třtinu-li, kteráž se větrem klátí?

25 Anebo nač jste hleděti vyšli? Na člověka-li měkkým rouchem oděného? Aj, kteříž v rouše slavném a v rozkoši jsou, v domích královských jsou.

26 Aneb co jste vyšli viděti? Proroka-li? Ovšem pravím vám, i více nežli proroka.

27 Tentot' jest, o kterémž jest psáno: Aj, já posílám anděla svého před tváří tvou, jenž připraví cestu tvou před tebou.

28 Nebo pravím vám, většího proroka mezi syny ženskými nad Jana Křtitele není žádného, ale kdož jest menší v království Božím, větší' jest nežli on.

29 Tedy všecken lid slyše to i publikáni, velebili Boha, byvše pokřtěni křtem Janovým.

30 Ale farizeové a zákoníci pohrdli radou Boží sami proti sobě, nebyvše pokřtěni od něho.

31 I řekl Pán: Komu tedy přirovnám lidi pokolení tohoto a čemu podobni jsou?

32 Podobni jsou dětem, jenž na rynku sedí a jedni na druhé volají, říkajíce: Pískali jsme vám, a neskákali jste; žalostně jsme naříkali vám, a neplakali jste.

33 Nebo přišel Jan Křtitel, nejeda chleba, ani pije vína, a pravíte: Ďábelství má.

34 Přišel Syn člověka, jeda a pije, a pravíte: Aj, člověk žráč a pijan vína, přítel publikánů a hříšníků.

35 Ale ospravedlněna jest moudrost ode všech synů svých.

36 Prosil ho pak jeden z farizeů, aby jedl s ním. Pročež všed do domu toho farizea, posadil se za stůl.

37 A aj, žena jedna v městě, kteráž byla hříšnice, zvěděvši, že by seděl za stolem v domě farizea, přinesla nádobu alabastrovou masti.

38 A stojeci zzadu u noh jeho, s pláčem počala slzami smáčeti nohy jeho, a vlasy hlavy své vytírala, a líbala nohy jeho, a mastí mazala.

39 Uzřev pak to farizeus, kterýž ho byl pozval, řekl sám v sobě: Byť tento byl prorok, vědělť by, která a jaká jest to žena, kteráž se ho dotýká; nebo hříšnice jest.

40 I odpověděv Ježíš, dí k němu: Šimone, mámt' něco povědítí. A on řekl: Mistře, pověz.

41 I řekl Ježíš: Dva dlužníky měl jeden věřitel. Jeden dlužen byl pět set peněz, a druhý padesát.

42 A když neměli, odkud by zaplatili, odpustil oběma. Pověziž tedy, který z nich více jej bude milovati?

43 I odpověděv Šimon, řekl: Mám za to, že ten, kterémuž více odpustil. A on řekl jemu: Právě jsi rozsoudil.

44 A obrátiv se k ženě, řekl Šimonovi: Vidiš tuto ženu? Všel jsem do domu tvého, vody nohám mým nepodal jsi, ale tato slzami smáčela nohy mé, a vlasy hlavy své vytřela.

45 Nepolíbil jsi mne, ale tato, jakž jsem všel, nepřestala líbati nohy svých.

46 Olejem hlavy mé nepomazal jsi, ale tato mastí mazala nohy mé.

47 Protož pravím tobě: Odpuštění' jsou jí hříchové mnozí, neboť jest milovala mnoho. Komuť se pak málo odpouští, málo miluje.

⁴⁸ I řekl k ní: Opuštění jsou tobě hříchové.

⁴⁹ Tedy počali, kteříž tu spolu seděli za stolem, říci sami mezi sebou: Kdo jest tento, kterýž i hříchy odpouští?

⁵⁰ I řekl k ženě: Víra tvá tebe k spasení přivedla. Jdiž u pokoji.

KAPITOLA 8

I stalo se potom, že on chodil po městech a po městečkách, káže a zvěstuje království Boží, a dvanácte s ním,

² I ženy některé, kteréž byly uzdraveny od duchů zlých a od nemocí: Maria, jenž slove Magdaléna, z nížto bylo sedm ďáblů vyšlo,

³ A Johanna manželka Chuzova, úředníka Herodesova, a Zuzanna, a jiné mnohé, kteréž posluhovaly jemu z statků svých.

⁴ Když se pak scházel zástup mnohý, a z okolních měst hrnuli se k němu, mluvil jim v podobenství:

⁵ Vyšel rozsevač, aby rozsíval símě své. A když on rozsíval, jedno padlo podle cesty, i pošlapáno jest, a ptáci nebeští szobali je.

⁶ A jiné padlo na skálu, a vzešlé uvadlo, nebo nemělo vláhy.

⁷ Jiné pak padlo mezi trní, a spolu vzrostlé trní udusilo je.

⁸ A jiné padlo v zemi dobrou, a když vzešlo, učinilo užitek stý. To pověděv, volal: Kdo má uši k slyšení, slyš.

⁹ I otázali se ho učedníci jeho, řkouce: Jaké jest to podobenství?

¹⁰ A on řekl: Vám dáno jest znáti tajemství království Božího, ale jiným v podobenství, aby hledíce, neviděli, a slyšíce, nerozuměli.

¹¹ Jestliž pak podobenství toto: Símě jest slovo Boží.

¹² A kteréž padlo podle cesty, jsou ti, kteříž slyší, a potom přichází ďábel, a vynímá slovo z srdce jejich, aby nevěříce, spaseni nebyli.

¹³ Ale kteříž na skálu, ti když slyší, s radostí přijímají slovo, a tiž kořenů nemají; ti na čas věří, a v čas pokušení odstupují.

¹⁴ Kteréž pak mezi trní padlo, tiž jsou, kteříž slyšíce, a po pečování a zboží a rozkošech života jdouce, bývají udušeni, a nepřinášejí užitku.

¹⁵ Ale kteréž padlo v zemi dobrou, ti jsou, kteřížto v srdci ctném a dobrém, slyšíce slovo, zachovávají je, a užitek přinášejí v trpělivosti.

¹⁶ Nižádný pak rozsvítě svíci, nepřikrývá jí nádobou, ani staví pod postel, ale na svícen staví, aby ti, kteříž vcházejí, světlo viděli.

¹⁷ Nebo nic není tajného, což by nemělo býti zjeveno, ani co ukrytého, což by nemělo poznáno býti a na světlo vyjíti.

¹⁸ Protož vizte, jak slyšíte. Nebo kdož má, tomu bude dáno, a kdo nemá, i to, což domnívá se míti, bude odjato od něho.

¹⁹ Tedy přišli k němu matka a bratří jeho, ale nemohli ho dojíti pro zástup.

²⁰ I pověděli mu, řkouce: Matka tvá a bratří tvoji stojí vně, chtějí tebe viděti.

²¹ A on odpověděv, řekl k nim: Matka má a bratří moji jsou ti, kteříž slovo Boží slyší a plní je.

²² Stalo se pak v jeden den, že on vstoupil na lodí i učedníci jeho. I řekl k nim: Přeplovme se přes jezero. I odstrčili lodí od břehu.

²³ A když se plavili, usnul. Tedy přišla bouře tuhého větru na jezero, a vlny lodí naplňovaly, takže v nebezpečnosti byli.

²⁴ I přistoupivše, zbudili ho, řkouce: Mistře, Mistře, hyneme. A on procítiv, přimluvil větru a zdutí vod. I přestala bouře, a stalo se utišení.

²⁵ I řekl jim: Kde je víra vaše? Kteřížto bojíce se, podivili se, vespolek řkouce: I kdo jest tento, že větrům přikazuje i vodám, a poslouchají ho?

²⁶ I plavili se do krajiny Gadarenské, kteráž jest proti Galilei.

²⁷ A když z lodí vystoupil na zemi, potkal jej muž jeden z města, kterýž měl ďábelství od mnoha časů, a rouchem se neodíval, ani v domu býval, ale v hrobích.

²⁸ Ten uzřev Ježíše zkríkl a padl před ním, a hlasem velikým řekl: Co je tobě do mne, Ježíši, Synu Boha nejvyššího? Prosím tebe, netrap mne.

²⁹ Nebo přikazoval duchu nečistému, aby vyšel z toho člověka. Po mnohé zajisté časy jím lomcoval, a býval ukován řetězy a v poutech ostříhán, ale on polámal okovy a býval od ďábelství puzen na poušť.

³⁰ I otázel se Ježíš, řka: Jakt' říkají? A on řekl: Tma. Neb bylo mnoho ďáblů vešlo do něho.

³¹ Tedy prosili ho, aby jim nepřikazoval jíti do propasti.

³² Bylo pak tu veliké stádo vepřů, kteříž se pásli na hoře. I prosili ho ďáblové, aby jim dopustil do nich vjíti. I dopustil jim.

³³ I vyšedše ďáblové z člověka, vešli do vepřů, a hned běželo stádo s chvátáním s vrchu do jezera, i ztonulo.

³⁴ A viděvše pastýři, co se stalo, utekli pryč; a šedše, vypravovali to v městě i po vseh.

³⁵ I vyšli lidé, aby viděli, co se stalo. I přišli k Ježíšovi, a našli člověka toho, z kteréhož ďáblové vyšli, oděného a majícího rozum, an sedí u noh Ježíšových. I báli se.

³⁶ A vypravovali jim také ti, kteříž byli viděli, kterak jest zdráv učiněn ten, jenž měl ďábelství.

³⁷ I prosilo ho to všecko množství té okolní krajiny Gadarenských, aby odšel od nich; nebo bázní velikou naplněni byli. A on vstoupiv na lodí, navrátil se.

³⁸ Prosil ho pak muž ten, z kteréhož ďáblové vyšli, aby s ním byl. Ale Ježíš propustil ho, řka:

³⁹ Navrať se do domu svého, a vypravuj, kterak veliké věci učinil tobě Bůh. I odšel, po všem městě vypravuje, jak veliké věci učinil jemu Ježíš.

⁴⁰ Stalo se pak, když se navrátil Ježíš, že přijal jej zástup; nebo všickni očekávali ho.

⁴¹ A aj, přišel muž, kterémuž jméno bylo Jairus, a ten byl kníže školy Židovské. I padna k nohám Ježíšovým, prosil ho, aby všel do domu jeho.

⁴² Nebo měl dceru tu jedinou, kteréž bylo okolo dvanácti let, a ta umírala. A když šel, tiskl jej zástup.

⁴³ Tedy žena jedna, jenž nemoc svou trpěla od let dvanácti, (kterážto byla na lékaře vynaložila všecken statek, a od žádného nemohla uzdravena býti,)

⁴⁴ Přistoupivši pozadu, dotkla se podolka roucha jeho, a hned přestala nemoc její.

⁴⁵ I řekl Ježíš: Kdo jest, jenž se mne dotekl? A když všickni zapírali, řekl Petr, a kteříž s ním byli: Mistře, zástupové tebe tisknou a tlačí, a ty pravíš: Kdo se mne dotekl?

⁴⁶ I řekl Ježíš: Dotekl se mne někdo, nebo poznal jsem já, že jest moc ode mne vyšla.

⁴⁷ A viduci žena, že by tajno nebylo, třesuci se, přistoupila a padla před ním, a pro kterou příčinu dotkla se ho, pověděla přede vším lidem, a kterak jest hned uzdravena.

⁴⁸ A on řekl jí: Dobré myslí buď, dcero, víra tvá tebe uzdravila. Jdiž u pokoji.

⁴⁹ A když on ještě mluvil, přišel jeden od knížete školy, řka jemu: Již umřela dcera tvá,

nezaměstnávej Mistra.

⁵⁰ Ale Ježíš uslyšav to, odpověděl jemu: Nebojž se, věř toliko, a zdrávat' bude.

⁵¹ A všed do domu, nedopustil s sebou vjíti žádnému než Petrovi a Jakubovi a Janovi, a otci a mateři té děvečky.

⁵² Plakali jí pak všickni a kvílili. A on řekl: Neplačtež. Neumřelat', ale spít'.

⁵³ I posmívali se jemu, vědouce, že jest umřela.

⁵⁴ On pak vyhnal ven všecky, a ujal ruku její, zavolał, řka: Děvečko, vstaň!

⁵⁵ I navrátil se duch její, a vstala hned. I kázal jí dáti jísti.

⁵⁶ I divili se náramně rodičové její. A on jim kázal, aby žádnému nepravili o tom, co se bylo stalo.

KAPITOLA 9

I svolav Ježíš dvanácte učedníků svých, dal jim sílu a moc nad všelikým d'ábelstvím, a aby neduhy uzdravovali.

² I poslal je, aby kázali království Boží, a uzdravovali nemocné.

³ A řekl jim: Nic neberte na cestu, ani hůlky, ani mošny, ani chleba, ani peněz, ani po dvou sukních mívejte.

⁴ A do kteréhožkoli domu vešli byste, tu zůstaňte, a odtud vyjděte.

⁵ A kteříž by vás koli nepřijali, vyjdouce z města toho, také i ten prach z noh vašich vyrazte na svědectví proti nim.

⁶ I vyšedše, chodili po městečkách vůkol, zvěstující evangelium, a uzdravující všudy.

⁷ Uslyšel pak Herodes čtvrták o všech věcech, kteréž se dály od něho. I rozjímal to v mysli své, protože bylo praveno od některých, že by Jan vstal z mrtvých,

⁸ A od jiných, že by se Eliáš zjevil, od některých pak, že by jeden z proroků starých vstal.

⁹ I řekl Herodes: Jana jsem já s'tal. Kdož pak jest tento, o kterémž já slyším takové věci? I žádostiv byl ho viděti.

¹⁰ Vrátivše se pak apoštolé, vypravovali jemu, cožkoli činili. A pojav je, odšel soukromí na místo pusté města řečeného Betsaida.

¹¹ To když zvěděli zástupové, šli za ním; i přijal je, a mluvil jim o království Božím, a ty, kteříž uzdravení potřebovali, uzdravoval.

¹² Den pak počal se nachylovati. I přistoupivše dvanácte učedníků, řekli jemu: Rozpusť zástupy, ať rozejdouce se do městeček okolních a do vesnic, jdou a hledají pokrmů, nebo jsme tuto na místě pustém.

¹³ I řekl jim: Dejte vy jim jísti. A oni řekli: Nemámeť víc než pět chlebů a dvě rybě, leč bychom my snad šli a nakoupili na tento všecken lid pokrmů?

¹⁴ Nebo bylo mužů okolo pěti tisíců. I řekl učedníkům svým: Rozkažte se jim posaditi v každém řadu po padesáti.

¹⁵ I učinili tak, a posadili se všickni.

¹⁶ A vzav těch pět chlebů a dvě rybě, vzhlédl v nebe a dobrořečil jim, i lámal, a rozdával učedníkům, aby kladli před zástup.

¹⁷ I jedli, a nasyceni jsou všickni. A sebráno jest, což jim bylo ostalo drobtů, dvanácte košů.

¹⁸ I stalo se, když se on modlil obzvláště, že byli s ním učedníci. I otázal se jich, řka: Kým mne praví býti zástupové?

- 19 A oni odpověděvše, řekli: Janem Křtitelem, a jiní Eliášem, jiní pak, že prorok jeden z starých vstal.
- 20 I řekl jim: Vy pak kým mne býti pravíte? Odpověděv Petr, řekl: Krista toho Božího.
- 21 A on pohroziv jim, rozkázal, aby toho žádnému nepravili,
- 22 Pravě: Že Syn člověka musí mnoho trpěti, a potupen býti od starších a od předních kněží i od zákoníků, a zamordován býti, a třetího dne z mrtvých vstáti.
- 23 I pravil ke všem: Chce-li kdo přijíti za mnou, zapři sám sebe, a beř svůj kříž na každý den, a následuj mne.
- 24 Nebo kdož bude chtíti duši svou zachovati, ztratí ji; a kdož ztratí duši svou pro mne, zachová ji.
- 25 Nebo co jest platno člověku, by všecken svět získal, kdyby sám sebe ztratil, nebo sám sebe zmrhal?
- 26 Neb kdož by se za mne styděl a za mé řeči, za tohoť se Syn člověka stydět bude, když přijde v slávě své a Otce svého i svatých andělů.
- 27 Ale pravímť vám jistě: Jsouť někteří z těch, jenž tuto stojí, kteříž neokusí smrti, až i užijí království Boží.
- 28 I stalo se po těch řečech, jako po osmi dnech, že Ježíš vzav s sebou Petra a Jakuba a Jana, vstoupil na horu, aby se modlil.
- 29 A když se modlil, učiněna jest tvář jeho proměněná, a oděv jeho bílý a stkvoucí.
- 30 A aj, dva muži mluvili s ním, a ti byli Mojžíš a Eliáš.
- 31 Kteříž okázavše se v slávě, vypravovali o smrti jeho, kterouž měl podstoupiti v Jeruzalémě.
- 32 Petr pak a ti, kteříž s ním byli, obtíženi byli snem, a procítivše, viděli slávu jeho a dva muže, ani stojí s ním.
- 33 I stalo se, když oni odešli od něho, řekl Petr k Ježíšovi: Mistře, dobrét jest nám zde býti. Protož udělejme tuto tři stánky, tobě jeden, a Mojžíšovi jeden, a Eliášovi jeden, nevěda, co mluví.
- 34 A když on to mluvil, stal se oblak, i zastínil je. Báli se pak učedníci, když oni vcházeli do oblaku.
- 35 I stal se hlas z oblaku řkoucí: Tentot jest Syn můj milý, jeho poslouchajte.
- 36 A když se ten hlas stal, nalezen jest Ježíš sám. A oni mlčeli, a nepravili žádnému v těch dnech ničehož z těch věcí, kteréž jsou viděli.
- 37 Stalo se pak druhého dne, když sstupovali s hory, potkal je zástup mnohý.
- 38 A aj, muž z zástupu zvolal, řka: Mistře, prosím tebe, vzhlédni na syna mého, nebť jediného toho mám.
- 39 A aj, duch jej napadá, a on ihned křičí, a sliní se, a ďábel lomcuje jím slinícím se, a nesnadně odchází od něho, sápe jím.
- 40 I prosil jsem učedníků svých, aby jej vyvrhli, ale nemohli.
- 41 I odpověděv Ježíš, řekl: Ó pokolení nevěrné a převrácené, dokudž budu u vás a dokud vás snášeti budu? Přiveď sem syna svého.
- 42 A v tom, když on přicházel, porazil jej ďábel a lomcoval jím. I přimluvil duchu nečistému Ježíš, a uzdravil mládence, a navrátil jej otci jeho.
- 43 I divili se náramně všickni velikomocnosti Božské. A když se všickni divili všem věcem, kteréž činil Ježíš, řekl učedníkům svým:
- 44 Složte vy v uších vašich řeči tyto, neboť Syn člověka bude vydán v ruce lidské.
- 45 Ale oni nesrozuměli slovu tomu, a bylo před nimi skryto, aby nevyrozuměli jemu. A báli

se ho otázati o tom slovu.

⁴⁶ I vznikla mezi nimi hádka o to, kdo by z nich byl větší.

⁴⁷ Ježíš pak viděv přemýšlování srdce jejich, vzav dítě, postavil je podle sebe,

⁴⁸ A řekl jim: Kdožkoli přijal by dítě toto ve jménu mém, mneť přijímá; a kdož by koli mne přijal, přijímá toho, kterýž mne poslal. Nebo kdožť jest nejmenší mezi všemi vámi, tent' bude veliký.

⁴⁹ I odpověděv Jan, řekl: Mistře, viděli jsme jednoho, an ve jménu tvém ďábly vymítá; i bránili jsme mu, protože nechodí s námi.

⁵⁰ I dí jemu Ježíš: Nebraňtež. Nebo kdoť není proti nám, s námit' jest.

⁵¹ I stalo se, když se doplnili dnové vzetí jeho vzhůru, a on se byl již na tom ustavil, aby šel do Jeruzaléma,

⁵² Že poslal posly před sebou. A oni jdouce, vešli do městečka Samaritánského, aby jemu zjednali hospodu.

⁵³ I nepřijali ho, protože obličej jeho byl obrácen k jítí do Jeruzaléma.

⁵⁴ A viděvše to učedníci jeho, Jakub a Jan, řekli: Pane, chceš-li, ať díme, aby oheň sstoupil s nebe a spálil je, jako i Eliáš učinil?

⁵⁵ A obrátiv se Ježíš, potrestal jich, řka: Nevíte, čího jste vy duchu.

⁵⁶ Syn zajisté člověka nepřišel zatracovati duší lidských, ale aby je spasil. I odešli do jiného městečka.

⁵⁷ Stalo se pak, když šli cestou, řekl jemu jeden: Pane, půjdu za tebou, kam se koli obrátíš.

⁵⁸ I řekl jemu Ježíš: Lišky doupata mají a ptáci nebeští hnízda, ale Syn člověka nemá, kde by hlavu sklonil.

⁵⁹ I řekl k jinému: Pojď za mnou. A on řekl: Pane, dopust' mi prve jítí a pochovati otce mého.

⁶⁰ I dí jemu Ježíš: Nech, ať mrtví pochovávají mrtvé své, ale ty jda, zvěstuj království Boží.

⁶¹ I řekl opět jiný : Půjdu za tebou, Pane, ale prve dopust' mi, ať se rozžehnám s těmi, kteříž jsou v domu mém.

⁶² Řekl jemu Ježíš: Žádný, kdož vztáhna ruku svou k pluhu, ohlídal by se nazpět, není způsobilý k království Božímu.

KAPITOLA 10

Potom pak vyvolil Pán i jiných sedmdesát, a poslal je po dvou před tváří svou do každého města i místa, kamž měl sám přijíti.

² A pravil jim: Žeň zajisté jest mnohá, ale dělníků málo. Protož prostě Pána žni, ať vypudí dělníky na žeň svou.

³ Jdětež. Aj, já posílám vás jako berany mezi vlky.

⁴ Nenostež s sebou pytlíka, ani mošny, ani obuvi, a žádného na cestě nepozdravujte.

⁵ A do kteréhožkoli domu vejdete, nejprve rcete: Pokoj tomuto domu.

⁶ A bude-liť tu který syn pokoje, odpočineť na něm pokoj váš; pakli nic, k vámt' se navrátí.

⁷ A v témž domu ostaňte, jedouce a pijíce, což u nich jest. Nebo hoden jest dělník mzdy své. Nechodtež z domu do domu.

⁸ Ale do kteréhožkoli města vešli byste a přijali by vás, jezte, což před vás předloží.

- ⁹ A uzdravujte nemocné, kteříž by v něm byli, a rcete jim: Přiblížilot' se k vám království Boží.
- ¹⁰ A do kteréhožkoli města vešli byste, a nepřijali by vás, vyjdouce na ulice jeho, rcetež:
- ¹¹ Také i ten prach, kterýž se přichytil nás z města vašeho, vyrážíme na vás. Ale však to vězte, žeť se jest přiblížilo k vám království Boží.
- ¹² Pravím zajisté vám, že Sodomským v onen den lehčeji bude nežli tomu městu.
- ¹³ Běda tobě Korozaim, běda tobě Betsaido. Nebo kdyby v Týru a v Sidonu činění byli divové ti, kteříž v vás činění jsou, dávno by v žíni a v popele sedíce, pokání činili.
- ¹⁴ A protož Týru a Sidonu lehčeji bude na soudu nežli vám.
- ¹⁵ A ty Kafarnaum, které jsi až do nebe zvýšeno, až do pekla sníženo budeš.
- ¹⁶ Kdož vás slyší, mne slyší; a kdo vámi pohrdá, mnou pohrdá; kdož pak mnou pohrdá, pohrdát' tím, kdož mne poslal.
- ¹⁷ Potom navrátilo se s radostí těch sedmdesáte, řkouce: Pane, také i ďáblové se nám poddávají ve jménu tvém.
- ¹⁸ I řekl jim: Viděl jsem satana jako blesk padajícího s nebe.
- ¹⁹ Aj, dávámť vám moc šlapati na hady a na štíry i na všelikou moc nepřitele, a nic vám neuškodí.
- ²⁰ Avšak z toho se neradujte, žeť se vám poddávají duchové, ale raději se radujte, že jména vaše napsána jsou v nebesích.
- ²¹ V tu hodinu rozveselil se v duchu Ježíš, a řekl: Chválím tě, Otče, Pane nebe i země, že jsi tyto věci skryl před moudrými a opatrnými, a zjevil je maličkým. Ovšem, Otče, neb tak se líbilo před tebou.
- ²² Všecky věci dány jsou mi od Otce mého, a žádný neví, kdo by byl Syn, jedině Otec, a kdo by byl Otec, jedině Syn, a komuž by chtěl Syn zjevití.
- ²³ A obrátiv se k učedníkům obzvláště, řekl: Blahoslavené oči, kteréž vidí, co vy vidíte.
- ²⁴ Nebo pravím vám, že mnozí proroci i králové chtěli viděti, což vy vidíte, a neviděli, a slyšeti, což vy slyšíte, a neslyšeli.
- ²⁵ A aj, jeden zákoník vstal, pokoušeje ho, a řka: Mistře, co čině, život věčný dědičně obdržím?
- ²⁶ A on řekl k němu: V Zákoně co jest psáno? Kterak čteš?
- ²⁷ A on odpověděl, řekl: Milovati budeš Pána Boha svého ze všeho srdce svého, a ze vsí duše své, a ze vsí síly své, i ze vsí mysli své, a bližního svého jako sebe samého.
- ²⁸ I řekl mu Ježíš: Právě jsi odpověděl. To čiň, a živ budeš.
- ²⁹ On pak chtěje se sám ospravedlniti, dí Ježíšovi: A kdo jest můj bližní?
- ³⁰ I odpověděl Ježíš, řekl: Člověk jeden šel z Jeruzaléma do Jericho, i upadl mezi lotry. Kteříž obloupiť jej a zranivše, odešli, odpolu živého nechavše.
- ³¹ I přihodilo se, že kněz jeden šel touž cestou, a uzřev jej, pominul.
- ³² Též i Levíta až k tomu místu přišed, a uzřev jej, pominul.
- ³³ Samaritán pak jeden, cestou se bera, přišel až k němu, a uzřev jej, milosrdenstvím hnut jest.
- ³⁴ A přistoupě, uvázal rány jeho, naliv oleje a vína, a vloživ jej na hovado své, vedl do hospody, a péči o něj měl.
- ³⁵ Druhého pak dne odjítí maje, vyňav dva peníze, dal hospodáři, a řekl: Měj o něj péči, a cožkoli nad to vynaložíš, já když se vrátím, zaplatím tobě.
- ³⁶ Kdo tedy z těch tří zdá se tobě bližním býti tomu, kterýž upadl mezi lotry?

- ³⁷ A on řekl: Ten, kterýž učinil milosrdenství nad ním. I řekl jemu Ježíš: Jdi, i ty učíš též.
- ³⁸ I stalo se, když šli, že on všel do jednoho městečka. Žena pak jedna, jménem Marta, přijala jej do domu svého.
- ³⁹ A ta měla sestru, jménem Mariji, kterážto seděci u noh Ježíšových, poslouchala slova jeho.
- ⁴⁰ Ale Marta pečlivá byla při mnohé službě Pánu. Kterážto přistoupivši, řekla: Pane, nemáš-liž o to péče, že sestra má nechala mne samé sloužiti? Protož rci jí, ať mi pomůž.
- ⁴¹ A odpověděv, řekl jí Ježíš: Marta, Marta, pečlivá jsi, a rmoutíš se při mnohých věcech.
- ⁴² Ale jednohoť jest potřebí. Mariat' dobrou stránku vyvolila, kterážto nebude odjata od ní.

KAPITOLA 11

- I** stalo se, když byl na jednom místě, modle se, že když přestal, řekl k němu jeden z učedníků jeho: Pane, nauč nás modliti se, jako i Jan učil učedníky své.
- ² I řekl jim: Když se modlíte; říkejte: Otče náš, jenž jsi v nebesích, posvět' se jméno tvé. Přijď království tvé. Buď vůle tvá, jako v nebi tak i na zemi.
- ³ Chléb náš vezdejší dávej nám každého dne.
- ⁴ I odpusť nám hříchy naše, nebo i my odpouštíme všelikému vinníku našemu. A neuvod' nás v pokušení, ale zbav nás od zlého.
- ⁵ I řekl k nim: Kdo z vás bude mítí přítele, a půjde k němu o půlnoci, a dí jemu: Příteli, půjč mi tři chleby.
- ⁶ Nebo přítel můj přišel s cesty ke mně, a nemám, co bych předložil před něj.
- ⁷ A on vnitř jsa, odpověděl by, řka: Nečiň mi nevole, neb jsou již dveře zavřeny, a dítky mé se mnou jsou v pokoji. Nemohuť vstáti a dáti tobě.
- ⁸ Pravím vám: Ačť nedá jemu, vstana, protože jest přítel jeho, ale však pro nezbednost jeho vstana, dá jemu, kolikozkoli potřebuje.
- ⁹ I jáť pravím vám: Proste, a budeť vám dáno; hledejte, a naleznete; tlucte, a budeť vám otevříno.
- ¹⁰ Neb každý, kdož prosí, bere; a kdož hledá, nalézá; a tomu, kdož tluč, bude otevříno.
- ¹¹ Kterého pak z vás otce prosil by syn za chléb, zdali kamene podá jemu? Aneb za rybu, zdali místo ryby dá jemu hada?
- ¹² Aneb prosil-li by za vejce, zdali podá jemu štíra?
- ¹³ Poněvadž tedy vy, zlí jsouce, umíte dobré dary dávatí dětem svým, čím více Otec váš nebeský dá Ducha svatého těm, kteříž ho prosí?
- ¹⁴ I vymítal Ježíš d'ábelství, a to bylo němé. Stalo se pak, když vyšlo d'ábelství, že mluvil němý. I divili se zástupové.
- ¹⁵ Ale někteří z nich pravili: V Belzebubu, knížeti d'ábelském, vymítá d'ábly.
- ¹⁶ A jiní pokoušejíce ho, znamení s nebe hledali od něho.
- ¹⁷ Ale on znaje myšlení jejich, řekl jim: Každé království samo v sobě rozdělené pustne, a dům na dům padá.
- ¹⁸ Jestližeť jest pak i satan proti sobě rozdělen, kterakž stane království jeho? Nebo pravíte, že já v Belzebubu vymítám d'ábly.
- ¹⁹ Jestliže já v Belzebubu vymítám d'ábly, synové vaši v kom vymítají? Protož oni soudcové vaši budou.
- ²⁰ Pakliť prstem Božím vymítám d'ábly, jistěť jest přišlo k vám království Boží.

- 21 Když silný oděnců ostříhá síně své, v pokoji jsou všechny věci, kteréž má.
- 22 Pakli by silnější než on přijda, přemohl jej, všechna odění jeho odejme, v něž úfal, a loupeže jeho rozdělí.
- 23 Kdožť není se mnou, proti mně jest; a kdož neshromažďuje se mnou, rozptylujeť.
- 24 Když nečistý duch vyjde od člověka, chodí po místech suchých, hledaje odpočinutí. A nenalezna, dí: Vráťím se do domu svého, odkudž jsem vyšel.
- 25 A přijda, nalezne jej vymetený a ozdobený.
- 26 I jde, a přijme k sobě jiných sedm duchů horších sebe, a vejdouce, přebývají tam. I jsou poslední věci člověka toho horší nežli první.
- 27 I stalo se, když on to mluvil, pozdvihši hlasu jedna žena z zástupu, řekla jemu: Blahoslavený život, kterýž tebe nosil, a prsy, kterýchž jsi požíval.
- 28 A on řekl: Ovšem pak blahoslavení, kteříž slyší slovo Boží a ostříhají jeho.
- 29 A když se zástupové scházeli, počal praviti: Pokolení toto nešlechtné jest. Znamení vyhledává, a znamení jemu nebude dáno, než znamení Jonáše proroka.
- 30 Nebo jakož Jonáš učiněn byl znamením Ninivitským, takť bude i Syn člověka pokolení tomuto.
- 31 Královna od poledne stane na soudu s muži pokolení tohoto, a odsoudí je. Nebo přijela od končin země, aby slyšela moudrost Šalomounovu, a aj, více než Šalomoun tuto!
- 32 Muži Ninivitští povstanou na soudu s pokolením tímto, a odsoudí je. Nebo činili pokání k kázání Jonášovu, a aj, více nežli Jonáš tuto!
- 33 Žádný rozsvítě svíci, nepostaví jí do skryše, ani pod kbelec, ale na svícen, aby ti, kteříž vcházejí, světlo viděli.
- 34 Svíce těla tvého jest oko tvé. Když by tedy oko tvé srovnáno bylo, i tělo tvé všechno bude světlé; a pakliť bude nešlechtné, takéť i tělo tvé tmavé bude.
- 35 Viziž tedy, aby světlo, kteréž jest v tobě, nebylo tmou.
- 36 Pakli celé tělo tvé světlé bude, nemaje žádné částky tmavé, budeť všechno tak světlé, že tě jako svíce bleskem osvíť.
- 37 A mezi tím když on mluvil, prosil ho jeden farizeus, aby obědval u něho. A všed, posadil se za stůl.
- 38 Farizeus pak viděv to, podivil se, že se neumyl před obědem.
- 39 I řekl Pán k němu: Nyní vy farizeové povrchu konvice a mísy čistíte, ale to, což vnitř jest v vás, plno jest loupeže a nešlechtností.
- 40 Blázni, zdaliž ten, kterýž učinil, což zevnitř jest, neučinil také i toho, což jest vnitř?
- 41 Ale však i z toho, což máte, dávejte almužnu, a aj, všechny věci vaše čisté budou.
- 42 Ale běda vám farizeům, kteříž desátky dáváte z máty a z routy a ze všeliké byliny, ale opouštíte soud a lásku Boží; ješto tyto věci měli jste činiti, a oněch neopouštěti.
- 43 Běda vám farizeům, nebo milujete první místa v školách a pozdravování na trzích.
- 44 Běda vám, zákoníci a farizeové pokrytci, nebo jste jako hrobové nepatrní, po nichž lidé chodíce, nevědí o tom, co tam jest.
- 45 I odpověděv jeden z zákoníků, řekl jemu: Mistře, tyto věci mluvě, i nám také lehkost činíš.
- 46 A on řekl: I vám zákoníkům běda, nebo obtěžujete lidi břemeny nesnesitelnými, a sami se těch břemen jedním prstem nedotýkáte.
- 47 Běda vám, jenž vzděláváte hroby prorocké, kteréž otcové vaši zmordovali.
- 48 A tak osvědčujete a potvrzujete skutků otců vašich. Nebo oni zajisté zmordovali jsou je,

vy pak vzděláváte hroby jejich.

49 Protož i Moudrost Boží řekla: Pošlit' k nim proroky a apoštoly, a z těch některé mordovati budou, a jiné vyháněti,

50 Aby požádáno bylo od tohoto pokolení krve všech proroků, kteráž vylita jest od ustanovení světa,

51 Od krve Abelovy až do krve Zachariášovy, kterýž zahynul mezi oltářem a chrámem. Jistě, pravím vám, požádáno bude od pokolení tohoto.

52 Běda vám zákoníkům, nebo jste vzali klíč umění; sami jste nevešli, a těm, kteříž vcházel, zbránili jste.

53 A když jim to mluvil, počali zákoníci a farizeové přísně jemu odpírati, a k mnohým řečem příčiny jemu dávati,

54 Ukládajíce o něm, a hledajíce popadnouti něco z úst jeho, aby jej obžalovali.

KAPITOLA 12

Avtom, když mnozí zástupové scházeli se, takže jedni druhé velmi tlačili, počal mluvit k učedníkům svým: Nejprředněji se varujte od kvasu farizeů, jenž jest pokrytství.

2 Neboť nic není skrytého, což by nemělo býti zjeveno; ani jest co tajného, ješto by nemělo býti zvědíno.

3 Protož to, co jste pravili ve tmách, bude na světle slyšáno, a co jste sobě v uši šeptali v pokojích, hlásánoť bude na střeších.

4 Pravím pak vám přátelům svým: Nestrachujte se těch, jenž tělo zabíjejí, a potom nemají, co by více učinili.

5 Ale ukážit' vám, koho se máte báti: Bojte se toho, kterýžto, když zabije, má moc uvrci do pekelného ohně. Jistě, pravím vám, toho se bojte.

6 Zdaliž neprodávají pět vrabců za dva haléře? Avšak ani jeden z nich není v zapomenutí před Bohem.

7 Nýbrž i vlasové hlavy vaší všickni zečtení jsou. Protož nebojtež se, mnohemť vy vrabce převyšujete.

8 Pravímť pak vám: Každý kdož by koli vyznal mne před lidmi, i Syn člověka vyzná jej před anděly Božími.

9 Kdož by mne pak zapřel před lidmi, zapřít' bude před anděly Božími.

10 A každý kdož dí slovo proti Synu člověka, bude mu odpuštěno, ale tomu, kdož by se Duchu svatému rouhal, nebudeť odpuštěno.

11 Když pak vás voditi budou do škol a k vladařům a k mocným, nepečujte, kterak aneb co byste odpovídali, aneb co byste mluvili.

12 Duch svatý zajisté naučí vás v tu hodinu, co byste měli mluvit.

13 I řekl jemu jeden z zástupu: Mistře, rci bratru mému, ať rozdělí se mnou dědictví.

14 A on řekl jemu: Člověče, kdo mne ustavil soudcí aneb děličem nad vámi?

15 I řekl k nim: Viztež a vystříhejte se od lakomství; neboť ne v rozhojnění statku něčího život jeho záleží.

16 Pověděl jim také i podobenství, řka: Člověka jednoho bohatého hojně úrody pole přineslo.

17 I přemýšloval sám v sobě, řka: Co učiním, že nemám, kde bych shromáždil úrody své?

18 I řekl: Toto učiním: Zbořím stodoly své a větších nadělám, a tu shromáždím všecky své úrody i zboží svá.

- 19 A díím duši své: Duše, máš mnoho statku složeného za mnohá léta, odpočiívej, jez, pij, měj dobrou vůli.
- 20 I řekl jemu Bůh: Ó blázne, této noci požádají duše tvé od tebe, a to, cožs připravil, čí bude?
- 21 Takt' jest každý, kdož sobě shromažďuje, a není v Bohu bohatý.
- 22 Řekl pak učedníkům svým: Protož pravím vám: Nebudtež pečliví o život svůj, co byste jedli, ani o tělo, čím byste se odívali.
- 23 Život větší jest nežli pokrm, a tělo větší nežli oděv.
- 24 Patřte na havrany, žeť nesejí, ani žnou, a nemají špižírny, ani stodoly, a Bůh krmí je. I čím v větší vážnosti jste vy než ptactvo?
- 25 A kdož pak z vás pečlivě o to mysle, můž přidati ku postavě své loket jeden?
- 26 Poněvadž tedy nemůžete s to býti, což nejmenšího jest, proč o jiné věci se staráte?
- 27 Patřte na kvítí polní, kterak rostou, nedělají, ani předou, a pravímť vám, že ani Šalomoun ve vší slávě své nebyl tak odín, jako jedno z těchto.
- 28 A poněvadž trávu, kteráž dnes na poli jest, a zítra do peci uvržena bývá, Bůh tak odívá, čím více vás, ó malé víry?
- 29 I vy nestarejte se o to, co byste jedli, aneb co byste pili, aniž o to tak velmi pečujte.
- 30 Nebo těch všech věcí národové světa tohoto hledají. Vít' pak Otec váš, že těch věcí potřebujete.
- 31 Ale raději hledejte království Božího, a tyto všecky věci budou vám přidány.
- 32 Neboj se, ó maličké stádce, neboť se zalíbilo Otci vašemu dáti vám království.
- 33 Prodávějte statky vaše, a dávejte almužnu. Dělejte sobě pytlíky, kteříž nevetšejí, poklad, kterýž nehyne, v nebesích, kdežto zloděj dojíti nemůž, a kdež mol nekazí.
- 34 Nebo kdež jest poklad váš, tuť bude i srdce vaše.
- 35 Budtež bedra vaše přepásaná, a svíce hořící.
- 36 A vy podobni buďte lidem očekávajícím Pána svého, až by se vrátil z svadby, aby hned, jakž by přišel a potloukl, otevřeli jemu.
- 37 Blaze služebníkům těm, kteréž přijda Pán, nalezl by, a oni bdí. Amen pravím vám, že přepáše se, a káže jim sednouti za stůl, a chodě, bude jim sloužiti.
- 38 A přišel-liť by v druhé bdění, a pakliť by v třetí bdění přišel, a tak je nalezl, blahoslavení jsou služebníci ti.
- 39 Toto pak vězte, že byť věděl hospodář, v kterou by hodinu měl zloděj přijíti, bděl by zajisté, a nedal by podkopati domu svého.
- 40 Protož i vy buďte hotovi, nebo v kterou hodinu nenadějete se, Syn člověka přijde.
- 41 I řekl jemu Petr: Pane, nám-li pravíš toto podobenství, čili všechněm?
- 42 I dí Pán: Aj kdo jest věrný šafář a opatrný, jehož by ustanovil pán nad čeledí svou, aby jim v čas dával vyměřený pokrm,
- 43 Blahoslavený služebník ten, kteréhož, když by přišel pán jeho, nalezne, an tak činí.
- 44 Vpravdě pravím vám, že nade vším statkem svým ustanoví jej.
- 45 Pakli by řekl služebník ten v srdci svém: Prodlévá přijíti pán můj, i počal by bíti služebníky a služebnice, a jísti a píti i opíjeti se,
- 46 Přijdeť pán služebníka toho v den, v kterýž se nenaděje, a v hodinu, kteréž neví. I oddělíť jej, a díl jeho položí s nevěrnými.
- 47 Služebník pak ten, kterýž by znal vůli pána svého a nepřipravoval se, a nečinil podle vůle jeho, bit bude velmi.

- ⁴⁸ Ale kterýž neznal, a hodné věci trestání činil, bit bude ne tak velmi. Každému pak, komuž jest mnoho dáno, mnoho bude od něho požádáno; a komuž jsou mnoho poručili, víceť požádají od něho.
- ⁴⁹ Oheň přišel jsem pustiti na zemi, a co chci, jestliže již hoří?
- ⁵⁰ Ale křtem mám křtěn býti, a kterak jsem soužen, dokudž se nevykoná!
- ⁵¹ A což se domníváte, že bych přišel pokoj dáti na zemi? Nikoli, pravím vám, ale rozdělení.
- ⁵² Nebo již od této chvíle bude jich pět v jednom domu rozděleno, tři proti dvěma, a dva proti třem.
- ⁵³ Bude rozdělen otec proti synu, a syn proti otci, máte proti dceři, a dcera proti mateři, svegruše proti nevěstě své, a nevěsta proti svegruši své.
- ⁵⁴ Právil také i k zástupům: Když vídáte oblak, an vzhodí od západu, hned pravíte: Příval jde, a tak bývá.
- ⁵⁵ A když od poledne vítr věje, říkáte: Bude horko, a býváť.
- ⁵⁶ Pokrytci, způsob nebe a země umíte souditi, a kterakž pak tohoto času nepoznáváte?
- ⁵⁷ Ano proč i sami od sebe nesoudíte, což spravedlivého jest?
- ⁵⁸ Když pak jdeš s protivníkem svým k vrchnosti, na cestě přičiň se o to, abys byl zproštěn od něho, aby snad netáhl tebe k soudci, a soudce dal by tebe biřici, a biřic vsadil by tě do žaláře.
- ⁵⁹ Pravím tobě: Nevyjdeš odtud, dokudž bys i toho posledního haléře nenavrátil.

KAPITOLA 13

Byli pak tu přítomní času toho někteří, vypravujíce jemu o Galilejských, kterýchžto krev Pilát smísil s oběťmi jejich.

- ² I odpověděv Ježíš, řekl jim: Co mníte, že jsou ti Galilejští byli větší hříšníci nežli všickni jiní Galilejští, že takové věci trpěli?
- ³ Nikoli, pravímť vám. Ale nebudete-li pokání činiti, všickni též zahynete.
- ⁴ Anebo oněch osmnácte, na kteréžto upadla věže v Siloe, a zbila je, zdali se domníváte, že by oni vinni byli nad všecky lidi přebývající v Jeruzalémě?
- ⁵ Nikoli, pravím vám. Ale nebudete-li pokání činiti, všickni též zahynete.
- ⁶ Pověděl pak toto podobenství: Člověk jeden měl strom fíkový štípený na vinici své. I přišel, hledaje ovoce na něm, ale nenalezl.
- ⁷ I řekl k vinaři: Aj, po tři léta již přicházím, hledaje ovoce na tom fíku, a nenalézám. Vytniž jej! Proč i tu zemi darmo kazí?
- ⁸ On pak odpověděv, řekl jemu: Pane, ponechejž ho i tohoto léta, ažť jej okopám a ohnojím,
- ⁹ Zdali by nesl ovoce. Pakliť neponese, potom vytněš jej.
- ¹⁰ Učil pak v jedné škole jejich v den sváteční.
- ¹¹ A aj, byla tu žena, kteráž měla ducha nemoci osmnácte let, a byla sklíčena, a nijakž se nemohla zprostiti.
- ¹² A uzřev ji Ježíš, zavolal jí k sobě, a řekl jí: Ženo, zproštěna jsi od nemoci své.
- ¹³ I vložil na ni ruce, a ihned zdvihla se, a velebila Boha.
- ¹⁴ Tedy kníže školní odpověděv, hněvaje se proto, že v den sváteční uzdravoval Ježíš, řekl k zástupu: Šest dní jest, v nichž náleží dělati; protož v těch dnech přicházejíce, buďte

uzdravování, a ne v den sobotní.

15 I odpověděv jemu Pán, řekl: Pokrytče, zdali jeden každý z vás v den sváteční neodvazuje vola svého nebo osla od jeslí, a nevodí napájeti?

16 Tato pak dcera Abrahamova, kterouž byl svázal satan již osmnácte let, což neměla býti rozvázána od svazku v den sváteční?

17 A když on to pověděl, zastyděli se všickni protivníci jeho, ale všecken lid radoval se ze všech těch slavných skutků, kteříž se dáli od něho.

18 I řekl Ježíš: Čemu podobno jest království Boží a k čemu je přirovnám?

19 Podobno jest zrnu horčičnému, kteréžto vzav člověk, uvrhl do zahrady své. I rostlo, a učiněno jest v strom veliký, a ptactvo nebeské hnízda sobě dělali na ratolestech jeho.

20 A opět řekl: K čemu připodobním království Boží?

21 Podobno jest kvasu, kterýžto vzavši žena, zadělala ve třech měřících mouky, až zkysalo všecko.

22 I chodil po městech a městečkách uče, bera se do Jeruzaléma.

23 I řekl jemu jeden: Pane, tuším, že jest málo těch, kteříž spaseni býti mají? On pak řekl k nim:

24 Snažujte se vcházetí těsnou branou; neboť (pravím vám) mnozí hledati budou vjíti, a nebudou moci,

25 Totiž když vejde hospodář, a zavře dveře, a počnete vně státi a tlouci na dveře, řkouce: Pane, Pane, otevři nám, a on odpovídaje, díť vám: Neznám vás, odkud jste:

26 Tedy počnete říci: Jídali jsme a pili před tebou, a na ulicích našich jsi učil.

27 I dí: Pravím vám, žeť vás neznám, odkud jste. Odejdětež ode mne všickni činitelé nepravosti.

28 Tamť bude pláč a škřípení zubů, když uzříte Abrahama a Izáka a Jákoba a všechny proroky v království Božím, sami pak sebe vyhnané ven.

29 I přijdouť mnozí od východu, a od západu, a od půlnoci, i od poledne, a budou stoliti v království Božím.

30 A aj, jsouť poslední, kteříž budou první, a jsou první, kteříž budou poslední.

31 A v ten den přistoupili někteří z farizeů, řkouce jemu: Vyjdi, a odejdi odsud, nebo Herodes chce tě zamordovati.

32 I řekl jim: Jdouce, povězte lišce té: Aj, vymítám ďábly, a uzdravuji dnes a zítra, a třetího dne dokonám.

33 Ale však musím dnes a zítra i pozejtří choditi; neboť jest nelze proroku zahynouti jinde kromě Jeruzaléma.

34 Jeruzaléme, Jeruzaléme, ješto morduješ proroky a kamenuješ ty, kteříž k tobě bývají posláni, kolikrát jsem chtěl shromážditi syny tvé, jako slepice kuřátka svá pod křídla? A nechtěli jste.

35 Aj, opuštěn bude dům váš a zanechán vám pustý. Ale jistě pravím vám, že nikoli mne neužijete, ažť přijde čas, když díte: Požehnaný, jenž se bere ve jménu Páně.

KAPITOLA 14

1 stalo se, když všel Ježíš do domu jednoho knížete farizejského v sobotu, aby jedl chléb, že oni šetřili ho.

2 A aj, člověk jeden vodnotelný byl před ním.

3 I odpověděv Ježíš, dí zákoníkům a farizeům, řka: Sluší-li v sobotu uzdravovati?

- ⁴ A oni mlčeli. Tedy on dosáh jeho, uzdravil a propustil.
- ⁵ A odpověděv k nim řekl: Čí z vás osel anebo vůl upadl by do studnice, a ne ihned by ho vytáhl v den sobotní?
- ⁶ I nemohli jemu na to odpověditi.
- ⁷ Pověděl také i ku pozvaným podobenství, (spatřiv to, kterak sobě přední místa vyvolovali,) řka k nim:
- ⁸ Kdybys byl od někoho pozván na svadbu, nesedej na předním místě, ať by snad vzácnější nežli ty nebyl pozván od něho.
- ⁹ A přijda ten, kterýž tebe i onoho pozval, řekl by tobě: Dej tomuto místo. A tehdy počal bys s hanbou na posledním místě seděti.
- ¹⁰ Ale když bys byl pozván, jda, posad' se na posledním místě. A kdyby přišel ten, kterýž tebe pozval, aby řekl tobě: Příteli, posedni výše, tedy budeš míti chválu před spolustolícími.
- ¹¹ Nebo každý, kdož se povyšuje, bude ponížen; a kdož se poníží, bude povýšen.
- ¹² Pravil také i tomu, kterýž ho byl pozval: Když činíš oběd nebo večeři, nezov přátel svých, ani bratří svých, ani sousedů bohatých, ať by snad i oni zase nezvali tebe, a měl bys odplatu.
- ¹³ Ale když činíš hody, povolej chudých, chromých, kulhavých, slepých,
- ¹⁴ A blahoslavený budeš. Neboť nemají, odkud by odplatili tobě, ale budeť odplaceno při vzkříšení spravedlivých.
- ¹⁵ I uslyšav to jeden z přisedících, řekl jemu: Blahoslavený jest, kdož jí chléb v království Božím.
- ¹⁶ On pak řekl jemu: Člověk jeden učinil večeři velikou, a pozval mnohých.
- ¹⁷ I poslal služebníka svého v hodinu večeře, aby řekl pozvaným: Pojdte, nebo již připraveno jest všecko.
- ¹⁸ I počali se všickni spolu vymlouvat. První řekl jemu: Ves jsem koupil, a musím vyjít a ohledati jí; prosím tebe, vymluv mne.
- ¹⁹ A druhý řekl: Patero spřežení volů koupil jsem, a jdu, abych jich zkusil; prosím tebe, vymluv mne.
- ²⁰ A jiný dí: Ženu jsem pojal, a protož nemohu přijíti.
- ²¹ I navrátiv se služebník, zvěstoval tyto věci pánu svému. Tedy rozhněvav se hospodář, řekl služebníku svému: Vyjdi rychle na rynky a na ulice města, a chudé, i chromé, i kulhavé, a slepé uveď sem.
- ²² I řekl služebník: Pane, stalo se, jakož jsi rozkázal, a ještěť místo jest.
- ²³ Tedy řekl pán služebníku: Vyjdiž na cesty a mezi ploty, a přinut' vjíti, ať se naplní dům můj.
- ²⁴ Nebo pravímť vám, že žádný z mužů těch, kteříž pozváni byli, neokusí večeře mé.
- ²⁵ Šli pak mnozí zástupové s ním. A on obrátiv se, řekl jim:
- ²⁶ Jde-li kdo ke mně, a nemá-li v nenávisti otce svého, i mateře, i ženy, i dětí, i bratří, i sestr, ano i té duše své, nemůž býti mým učedníkem.
- ²⁷ A kdožkoli nenese kříže svého, a jde za mnou, nemůž býti mým učedníkem.
- ²⁸ Nebo kdo z vás jest, chtěje stavěti věž, aby prve sedna, nepočel nákladu, bude-li míti dosti k dokonání toho díla?
- ²⁹ Aby snad, když by položil grunt, a nemohl dokonati, nepřišlo na to, že všickni to vidouce, počali by se jemu posmívati,
- ³⁰ Řkouce: Tento člověk počal stavěti, a nemohl dokonati.

- ³¹ Anebo který král bera se k boji proti jinému králi, zdaliž prve neseďne, aby se poradil, mohl-li by s desíti tisíci potkat se s tím, kterýž s dvadcíti tisíci táhne proti němu?
- ³² Sic jinak, když ještě podál od něho jest, pošle posly k němu, žádaje toho, což by bylo ku pokoji.
- ³³ Tak zajisté každý z vás, kdož se neodřekne všech věcí, kterýmiž vládne, nemůž býti mým učedníkem.
- ³⁴ Dobráť jest sůl. Pakli sůl bude zmařena, čím bude napravena?
- ³⁵ Ani do země, ani do hnoje se nehodí; ale vyvržena bude ven. Kdo má uši k slyšení, slyš.

KAPITOLA 15

Přibližovali se pak k němu všickni publikáni a hříšníci, aby ho slyšeli.

- ² I reptali farizeové a zákoníci, řkouce: Tento hříšníky přijímá a jí s nimi.
- ³ I pověděl jim podobenství toto, řka:
- ⁴ Kdyby někdo z vás měl sto ovec, a ztratil by jednu z nich, zdaliž by nenechal devadesáti devíti na poušti, a nešel k té, kteráž zahynula, až by i našel ji?
- ⁵ A nalezna, jistě by ji vložil na ramena svá s radostí.
- ⁶ A přijda domů, svolal by přátely a sousedy, řka jim: Spolu radujte se se mnou, neb jsem našel ovci svou, kteráž byla zahynula.
- ⁷ Pravímť vám, že tak jest radost v nebi nad jedním hříšníkem pokání činícím větší, nežli nad devadesáti devíti spravedlivými, kteříž nepotřebují pokání.
- ⁸ Aneb žena některá mající grošů deset, ztratila-li by jeden groš, zdaliž nezažže svíce, a nemete domu, a nehledá pilně, dokudž nenalezne?
- ⁹ A když nalezne, svolá přítelkyně a sousedy, řkuci: Spolu radujte se se mnou, neb jsem našla groš, kterýž jsem byla ztratila.
- ¹⁰ Takť pravím vám, že jest radost před anděly Božími nad jedním hříšníkem pokání činícím.
- ¹¹ Řekl také Ježíš: Člověk jeden měl dva syny.
- ¹² Z nichž mladší řekl otci: Otče, dej mi díl statku, kterýž mně náleží. I rozdělil jim statek.
- ¹³ A po nemnohých dnech, shromáždiv sobě všecko mladší syn, odšel do daleké krajiny, a tam rozmrhal statek svůj, živ jsa prostopášně.
- ¹⁴ A když všecko utratil, stal se hlad veliký v krajině té, a on počal nouzi trpěti.
- ¹⁵ I všed, přidržel se jednoho měštnína krajiny té; a on jej poslal do vsi své, aby pásł vepře.
- ¹⁶ I žádal nasytiti břicho své mlátem, kteréž svině jedly, a žádný nedával jemu.
- ¹⁷ On pak přišed sám k sobě, řekl: Aj, jak mnozí čeledínové u otce mého hojnost mají chleba, a já tuto hladem mru!
- ¹⁸ Vstana, půjdu k otci svému, a dímu jemu: Otče, zhřešil jsem proti nebi a před tebou,
- ¹⁹ A již více nejsem hoden slouti syn tvůj. Ale učiň mne jako jednoho z čeledínů svých.
- ²⁰ I vstav, šel k otci svému. A když ještě opodál byl, uzřel jej otec jeho, a milosrdenstvím hnut jsa, přiběh, padl na šíji jeho, a políbil ho.
- ²¹ I řekl jemu syn: Otče, zhřešil jsem proti nebi a před tebou, a jižť nejsem hoden slouti syn tvůj.
- ²² I řekl otec služebníkům svým: Přineste roucho to první, a oblectejte jej, a dejte prsten na

ruku jeho a obuv na nohy.

23 A přivedouce tele tučné, zabijte, a hodujíce, bud'me veseli.

24 Nebo tento syn můj byl umřel, a zase ožil; byl zahynul, a nalezen jest. I počali veseli býti.

25 Byl pak syn jeho starší na poli. A jda, když se přibližoval k domu, uslyšel zpívání a hluk veselících se.

26 I povolav jednoho z služebníků svých, otázel se ho, co by to bylo.

27 A on řekl jemu: Bratr tvůj přišel, i zabil otec tvůj tučné tele, že ho zdravého přijal.

28 I rozhněval se on, a nechtěl tam vjíti. Otec pak jeho vyšed, prosil ho.

29 A on odpověděl, řekl otci: Aj, tolik let sloužím tobě, a nikdy jsem příkázání tvého nepřestoupil, avšak nikdy jsi mi nedal ani kozelce, abych také s přáteli svými vesel pobyl.

30 Ale když syn tvůj tento, kterýž prožral statek tvůj s nevěstkami, přišel, zabils jemu tele tučné.

31 A on řekl mu: Synu, ty vždycky se mnou jsi, a všecky věci mé jsou tvé.

32 Ale hodovati a radovati se náleželo. Nebo bratr tvůj tento byl umřel, a zase ožil; zahynul byl, a nalezen jest.

KAPITOLA 16

Pravil pak i k učedníkům svým: Člověk jeden byl bohatý, kterýž měl šafáře; a ten obžalován jest před ním, jako by mrhal statek jeho.

2 I povolav ho, řekl jemu: Což to slyším o tobě? Vydej počet z vladařství svého, neb již nebudeš moci déle vládnouti.

3 I dí vladař sám v sobě: Co učiním? Ted' pán můj odjímá ode mne vladařství. Kopati nemohu, žebrati se stydím.

4 Vím, co učiním, aby, když budu zbaven vladařství, přijali mne do svých domů.

5 I zavolav jednoho každého dlužníka pána svého, řekl prvnímu: Jaks mnoho dlužen pánu mému?

6 A on řekl: Sto tun oleje. I řekl mu: Vezmi registra svá, a sedna rychle, napiš padesát.

7 Potom druhému řekl: Ty pak jaks mnoho dlužen? Kterýž řekl: Sto korců pšenice. I dí mu: Vezmi registra svá, a napiš osmdesát.

8 I pochválil pán vladaře nepravého, že sobě opatrně učinil. Nebo synové tohoto světa opatrnější jsou, nežli synové světla v svých věcech.

9 I jáť pravím vám: Čiňte sobě přátele z mamony nepravosti, aby, když byste zhynuli, přijali vás do věčných stanů.

10 Kdožť jest věrný v mále, i ve mnozet' věrný bude. A kdož v mále jest nepravý, i ve mnozet' nepravý jest.

11 Poněvadž tedy v mamoně nepravé věrní jste nebyli, spravedlivého zboží kdo vám svěří?

12 A když jste v cizím věrní nebyli, což vašeho jest, kdo vám dá?

13 Nižádný služebník nemůž dvěma pánům sloužiti. Nebť zajisté jednoho nenáviděti bude, a druhého milovati, aneb jednoho přidržeti se bude, a druhým pohrdne. Nemůžete Bohu sloužiti a mamoně.

14 Slyšeli pak toto všecko i farizeové, kteříž byli lakomí, a posmívali se jemu.

15 I dí jim: Vy jste, ješto se sami spravedliví činíte před lidmi, ale Bůhť zná srdce vaše;

nebo což jest u lidí vysokého, ohavnost jest před Bohem.

¹⁶ Zákon a Proroci až do Jana, a od té chvíle království Boží zvěstuje se, a každý se do něho násilně tiskne.

¹⁷ Snázeť jest zajisté nebi a zemi pominouti, nežli v Zákoně jednomu tytlíku zahynouti.

¹⁸ Každý, kdož propustí manželku svou, a jinou pojímá, cizoloží; a kdož propuštěnou od muže pojímá, cizoloží.

¹⁹ Byl pak člověk jeden bohatý, a oblácel se v šarlat a v kment, a hodoval na každý den stkvostně.

²⁰ A byl také jeden žebrák, jménem Lazar, kterýžto ležel u vrat jeho vředovitý,

²¹ Žádaje nasycen býti z drobtů, kteříž padali z stolu bohatce. Ale i psi přicházejíce, lízali vředy jeho.

²² I stalo se, že ten žebrák umřel, a nesen jest od andělů do lůna Abrahamova. Umřel pak i bohatec, a pohřben jest.

²³ Potom v pekle pozdvih očí svých, v mukách jsa, uzřel Abrahama zdaleka, a Lazara v lůnu jeho.

²⁴ I zvolav bohatec, řekl: Otče Abrahamo, smiluj se nade mnou, a pošli Lazara, ať omočí konec prstu svého v vodě, a svaží jazyk můj; nebo se mučím v tomto plameni.

²⁵ I řekl mu Abraham: Synu, rozpomeň se, žes ty již vzal dobré věci své v životě svém, a Lazar též zlé. Nyní pak tento se již těší, ale ty se mučíš.

²⁶ A nadto nade všecko mezi námi a vámi propast veliká utvrzena jest, aby ti, kteříž chtějí odsud k vám jíti, nemohli, ani odonud k nám přijíti.

²⁷ I řekl: Ale prosím tebe, Otče, abys ho poslal do domu otce mého.

²⁸ Neboť mám pět bratrů. Ať jim svědčí, aby i oni nepřišli do tohoto místa muk.

²⁹ I řekl jemu Abraham: Majít' Mojžíše a Proroky, nechť jich poslouchají.

³⁰ A on řekl: Nic, otče Abrahamo, ale kdyby kdo z mrtvých šel k nim, budou pokání činiti.

³¹ I řekl mu: Poněvadž Mojžíše a Proroků neposlouchají, aniž byť kdo z mrtvých vstal, uvěří jemu.

KAPITOLA 17

Tedy řekl učedníkům: Není možné, aby nepřišla pohoršení, ale běda tomu, skrze kohož přicházejí.

² Lépe by mu bylo, aby žernov osličí vložen byl na hrdlo jeho, a uvržen byl do moře, nežli by pohoršil jednoho z těchto maličkých.

³ Šetřte se. Zhřešil-li by pak proti tobě bratr tvůj, potresci ho, a bude-liť toho želeti, odpust' mu.

⁴ A byť pak sedmkrát za den zhřešil proti tobě, a sedmkrát za den obrátil se k tobě, řka: Žel mi toho, odpust' mu.

⁵ I řekli apoštolé Pánu: Přispoř nám víry.

⁶ I dí Pán: Kdybyste měli víru jako zrno horčičné, řekli byste této moruši: Vykořeň se a přesad' se do moře, a uposlechla by vás.

⁷ Nebo kdo jest z vás, maje služebníka, ještě oře aneb pase dobytek, aby jemu, když by se s pole navrátil, hned řekl: Pojd' a sed' za stůl?

⁸ Ale zdali raději nedí jemu: Připrav, ať povečeřím, a opáše se, služ mi, až se najím a napím, a potom i ty jez a pij?

- ⁹ Zdali děkuje služebníku tomu, že učinil to, což mu rozkázal? Nezdá mi se.
- ¹⁰ Tak i vy, když učiníte všecko, což vám přikázáno, rcete: Služebníci neužiteční jsme. Což jsme povinni byli učiniti, učinili jsme.
- ¹¹ I stalo se, když se bral do Jeruzaléma, že šel skrze Samaří a Galilei.
- ¹² A když vcházel do jednoho městečka, potkalo se s ním deset mužů malomocných, kteřížto stáli zdaleka.
- ¹³ A pozdvihše hlasu, řekli: Ježíši prikazateli, smiluj se nad námi.
- ¹⁴ Kterážto on uzřev, řekl jim: Jdouce, ukažte se kněžím. I stalo se, když šli, že očištěni jsou.
- ¹⁵ Jeden pak z nich uzřev, že jest uzdraven, navrátil se s velikým hlasem, velebě Boha.
- ¹⁶ A padl na tvář k nohám jeho, díky čině jemu. A ten byl Samaritán.
- ¹⁷ I odpověděv Ježíš, řekl: Zdaliž jich deset není očištěno? A kdež jest jich devět?
- ¹⁸ Nenalezli se k tomu, aby přijdouce, chválu Bohu vzdali, jedině cizozemec tento?
- ¹⁹ I řekl jemu: Vstana, jdi, víra tvá tě uzdravila.
- ²⁰ Otázán pak jsa od zákoníků, kdy přijde království Boží, odpověděl jim a řekl: Nepřijdeť království Boží patrně.
- ²¹ Aniž řeknou: Aj, tuto, aneb aj, tamto. Nebo aj, království Boží jestiť mezi vámi.
- ²² I řekl učedníkům: Přijdou dnové, že budete žádati viděti jeden den Syna člověka, a neužíté.
- ²³ A dějít' vám: Aj, zde, hle, tamto. Nechodte, ani následujte.
- ²⁴ Nebo jakožto blesk blýskající se z jedné krajiny, kteráž pod nebem jest, až do druhé, kteráž též pod nebem jest, svítí, tak bude i Syn člověka ve dni svém.
- ²⁵ Ale nejprve musí mnoho trpěti, a potupen býti od národu tohoto.
- ²⁶ A jakož se dalo za dnů Noé, tak bude i za dnů Syna člověka.
- ²⁷ Jedli, pili, ženili se, vdávaly se až do toho dne, v kterémžto Noé všel do korábu; i přišla potopa, a zahladila všechny.
- ²⁸ A též podobně, jako se stalo ve dnech Lotových: Jedli, pili, kupovali, prodávali, štěpovali, stavěli.
- ²⁹ Ale dne toho, když vyšel Lot z Sodomy, přšel oheň s sirou s nebe, a zahladil všechny.
- ³⁰ Takt' nápodobně bude v ten den, když se Syn člověka zjeví.
- ³¹ V ten čas kdo by byl na střeše, a nádobí jeho v domu, nesstupuj, aby je pobral; a kdo na poli, též nevracuj se zase.
- ³² Pomněte na Lotovu ženu.
- ³³ Nebo kdož by koli hledal život svůj zachovati, ztratít' jej; a kdož by jej koli ztratil, obživít' jej.
- ³⁴ Pravímť vám: V tu noc budou dva na loži jednom; jeden bude vzat, a druhý opuštěn.
- ³⁵ Dvě budou mleti spolu; jedna bude vzata, a druhá opuštěna.
- ³⁶ Dva budou na poli; jeden bude vzat, a druhý opuštěn.
- ³⁷ I odpověděvše, řekli jemu: Kde, Pane? On pak řekl jim: Kdežť bude tělo, tamť se shromáždí i orlice.

KAPITOLA 18

Pověděl jim také i podobenství, kterak by potřebl bylo vždycky se modliti a neobletovat,

² Řka: Byl jeden soudce v městě jednom, kterýž se Boha nebál a člověka nestyděl.

³ Byla pak vdova jedna v témž městě. I přišla k němu, řkuci: Pomsti mne nad protivníkem mým.

⁴ A on nechtěl za dlouhý čas. Ale potom řekl sám v sobě: Ač se Boha nebojím, a člověka nestydím,

⁵ Však že mi pokoje nedá tato vdova, pomstím jí, aby naposledy příjduci, neuhaněla mne.

⁶ I dí Pán: Slyšte, co praví soudce nepravý.

⁷ A což by pak Bůh nepomstil volených svých, volajících k němu dnem i nocí, ačkoli i prodlévá jim?

⁸ Pravímť vám, žeť jich brzo pomstí. Ale když přijde Syn člověka, zdaliž nalezne víru na zemi?

⁹ I řekl také k některým, kteříž v sebe doufali, že by spravedliví byli, jiných sobě za nic nevážíce, podobenství toto:

¹⁰ Dva muži vstupovali do chrámu, aby se modlili, jeden farizeus a druhý publikán.

¹¹ Farizeus stoje soukromí, takto se modlil: Bože, děkuji tobě, že nejsem jako jiní lidé, dráči, nespravedliví, cizoložníci, aneb jako i tento publikán.

¹² Postím se dvakrát do téhodne, desátky dávám ze všech věcí, kterýmiž vládnu.

¹³ Publikán pak zdaleka stoje, nechtěl ani očí k nebi pozdvihnouti, ale bil se v prsy své, řka: Bože, buď milostiv mně hříšnému.

¹⁴ Pravímť vám: Odšel tento, ospravedlněn jsa, do domu svého, a ne onen. Nebo každý, kdož se povyšuje, bude ponížen; a kdož se poníží, bude povýšen.

¹⁵ Přinášeli také k němu i nemluvňátka, aby se jich dotýkal. To viděvše učedníci, přimlouvali jim.

¹⁶ Ale Ježíš svolav je, řekl: Nechte dítek, ať jdou ke mně, a nebraňte jim, nebo takovýcht' jest království Boží.

¹⁷ Amen pravím vám: Kdož by koli nepřijal království Božího jako dítě, nevejdeť do něho.

¹⁸ I otázalo se ho jedno kníže, řka: Mistře dobrý, co čině, život věčný obdržím?

¹⁹ I řekl jemu Ježíš: Co mne nazýváš dobrým? Žádný není dobrý, než sám toliko Bůh.

²⁰ Však umíš přikázání: Nezcizoložíš, nezabiješ, nepokradeš, nepromluvíš křivého svědectví, cti otce svého i matku svou.

²¹ On pak řekl: Toho všeho ostříhal jsem od své mladosti.

²² Slyšav to Ježíš, řekl mu: Ještěť se jednoho nedostává. Všecko, což máš, prodej, a rozdej chudým, a budeš míti poklad v nebi, a pojď, následuj mne.

²³ On pak uslyšav to, zarmoutil se; byl zajisté bohatý velmi.

²⁴ A viděv jej Ježíš zarmouceného, řekl: Aj, jak nesnadně ti, kdož statky mají, do království Božího vejdou!

²⁵ Snáze jest zajisté velbloudu skrze jehelnou díрку projíti, nežli bohatému vjíti do království Božího.

²⁶ Tedy řekli ti, kteříž to slyšeli: I kdož může spasen býti?

²⁷ A on dí jim: Což jest nemožného u lidí, možné jest u Boha.

²⁸ I řekl Petr: Aj, my opustili jsme všecko, a šli jsme za tebou.

²⁹ On pak řekl jim: Amen pravím vám, že není žádného, kterýž by opustil dům, neb rodiče, neb bratří, neb manželku, nebo dítky, pro království Boží,

³⁰ Aby nevzal v tomto času mnohem více, v budoucím pak věku míti bude život věčný.

- 31** Tedy pojav Ježíš dvanácte, řekl jim: Aj, vstupujeme do Jeruzaléma, a naplnit se všechno to, což psáno jest skrze Proroky o Synu člověka.
- 32** Nebo vydán bude pohanům, a bude posmíván, a zlehčen i uplván.
- 33** A ubíjejíce, zamordují jej, ale on třetího dne z mrtvých vstane.
- 34** Oni pak tomu nic nerozuměli, a bylo slovo to skryto před nimi, aniž věděli, co se pravilo.
- 35** I stalo se, když se přibližoval k Jericho, slepý jeden seděl podle cesty, žebře.
- 36** A slyšev zástup pomíjející, otázal se, co by to bylo?
- 37** I oznámili jemu, že Ježíš Nazaretský tudy jde.
- 38** I zvolal, řka: Ježíši, synu Davidův, smiluj se nade mnou!
- 39** A ti, kteříž napřed šli, přimlouvali mu, aby mlčal. Ale on mnohem více volal: Synu Davidův, smiluj se nade mnou!
- 40** Tedy zastaviv se Ježíš, rozkázal ho k sobě přivésti. A když se přibližoval, otázal se ho,
- 41** Řka: Co chceš, ať tobě učiním? On pak dí: Pane, ať vidím.
- 42** A Ježíš řekl jemu: Prohlédni. Víra tvá tě uzdravila.
- 43** A ihned prohlédl, a šel za ním, velebě Boha. A všechnen lid viděv to, vzdal chválu Bohu.

KAPITOLA 19

A všed Ježíš, bral se přes Jericho.

- 2** A aj, muž, jménem Zacheus, a ten byl hejtman nad celnými, a byl bohatý.
- 3** I žádostiv byl viděti Ježíše, kdo by byl; a nemohl pro zástup, nebo postavy malé byl.
- 4** A předběh napřed, vstoupil na strom planého fíku, aby jej viděl; neb tudy měl jíti.
- 5** A když přišel k tomu místu, pohleděv zhůru Ježíš, uzřel jej, i řekl jemu: Zachee, spěšně sstup dolů, nebo dnes v domu tvém musím zůstat.
- 6** I sstoupil rychle, a přijal jej radostně.
- 7** A viděvše to všickni, reptali, řkouce: K člověku hříšnému se obrátil.
- 8** Stojě pak Zacheus, řekl ku Pánu: Aj, polovici statku svého, Pane, dávám chudým, a oklamal-li jsem v čem koho, navracuji to čtvornásob.
- 9** I dí jemu Ježíš: Dnes spasení stalo se domu tomuto, protože i on jest syn Abrahamův.
- 10** Nebo přišel Syn člověka, aby hledal a spasil, což bylo zahynulo.
- 11** Toho když oni poslouchali, promluvil k nim dále podobenství, protože byl blízko od Jeruzaléma a že se oni domnívali, že by se hned mělo zjevití království Boží.
- 12** I řekl: Člověk jeden rodu znamenitého odšel do daleké krajiny, aby přijal království a zase se navrátil.
- 13** I povolav desíti služebníků svých, dal jim deset hřiven, a řekl jim: Kupčtež, dokudž nepřijdu.
- 14** Měšťané pak jeho nenáviděli ho, a poslali poselství za ním, řkouce: Nechcemeť, aby tento kraloval nad námi.
- 15** I stalo se, když se navrátil, přijav království, rozkázal zavolati těch svých služebníků, kterýmž byl dal peníze, aby zvěděl, jak kdo mnoho získal.
- 16** I přišel první, řka: Pane, hřivna tvá deset hřiven získala.
- 17** I řekl jemu: To dobře, služebníče dobrý. Že jsi nad málem byl věrný, mějž moc nad desíti městy.
- 18** A druhý přišel, řka: Pane, hřivna tvá získala pět hřiven.

- 19 I tomu řekl: I ty budiž nad pěti městy.
- 20 A jiný přišel, řka: Pane, aj, teď hřivna tvá, kterouž jsem měl složenou v šátku.
- 21 Nebo jsem se bál tebe, ješto jsi člověk přísný; béřeš, čeho jsi nepoložil, a žneš, čeho jsi nerozsíval.
- 22 I řekl jemu: Z úst tvých soudím tebe, služebníče zlý. Věděl jsi, že jsem já člověk přísný, bera, což jsem nepoložil, a žna, čehož jsem nerozsíval.
- 23 I pročes tedy nedal peněz mých na stůl, a já přijda, byl bych je vzal i s požitky?
- 24 I řekl těm, kteříž tu stáli: Vezměte od něho hřivnu, a dejte tomu, kterýž má deset hřiven.
- 25 I řekli jemu: Pane, máť deset hřiven.
- 26 I dí jim: Jistě pravím vám, že každému, kdož má, bude dáno, ale od toho, kterýž nemá, i to, což má, bude odjato.
- 27 Ty pak nepřátely mé, kteříž nechtěli, abych nad nimi kraloval, přived'te sem a zmordujte přede mnou.
- 28 To pověděv, šel předce, vstupuje k Jeruzalému.
- 29 I stalo se; když se přiblížil k Betfagi a k Betany, k hoře, kteráž slove Olivetská, poslal dva učedníky své,
- 30 Řka: Jděte do městečka, kteréž proti vám jest. Do kteréhožto vejdouce, naleznete oslátko přivázané, na němžto nikdy žádný z lidí neseděl. Odvěžtež je, a přived'te ke mně.
- 31 A optal-liť by se vás kdo, proč je odvazujete, tak jemu díte: Protože Pán ho potřebuje.
- 32 Tedy odšedše ti, kteříž byli posláni, našli tak, jakž jim byl pověděl.
- 33 A když odvazovali oslátko, řekli páni jeho k nim: Proč odvazujete oslátko?
- 34 A oni řekli: Pán ho potřebuje.
- 35 I přivedli je k Ježíšovi, a vloživše roucha svá na oslátko, vsadili na ně Ježíše.
- 36 A když on jel, stlali roucha svá na cestě.
- 37 Když se pak již přibližoval k místu tomu, kudyž scházejí s hory Olivetské, počalo všecko množství učedníků radostně chváliti Boha hlasem velikým ze všech divů, kteréž byli viděli,
- 38 Řkouce: Požehnaný král, jenž se bere ve jménu Páně. Pokoj na nebi, a sláva na výsostech.
- 39 Ale někteří z farizeů, kteříž tu byli v zástupu, řekli k němu: Mistře, potresci učedníků svých.
- 40 I odpověděv, řekl jim: Pravímť vám: Budou-li tito mlčeti, kameníť bude volati.
- 41 A když se přiblížil, uzřev město, plakal nad ním,
- 42 Řka: Ó kdybys poznalo i ty, a to aspoň v takový tento den tvůj, které by věci ku pokoji tobě byly; ale skrytoť jest to nyní od očí tvých.
- 43 Nebo přijdou na tě dnové, v nichž obklíčí tě nepřátelé tvoji valem, a oblehnou tebe, a ssouží tě se všech stran.
- 44 A s zemí srovnají tě, i syny tvé, kteříž v tobě jsou, a nenechajíť v tobě kamene na kameni, protože jsi nepoznalo času navštívení svého.
- 45 A všed do chrámu, počal vymítati prodavače a kupce z něho,
- 46 Řka jim: Psáno jest: Dům můj dům modlitby jest, vy jste jej pak učinili peleší lotrovskou.
- 47 I učil na každý den v chrámě. Přední pak kněží a zákoníci i přední v lidu hledali ho zahladiti.
- 48 A nenalezli, co by jemu učinili. Nebo všecken lid jej sobě liboval, poslouchaje ho.

KAPITOLA 20

I stalo se v jeden den, když on učil lid v chrámě a kázal evangelium, že přišli k tomu přední kněží a zákoníci s staršími,

² I řekli jemu: Pověz nám, jakou mocí tyto věci činíš, aneb kdo tobě tuto moc dal?

³ I odpověděv, řekl jim: Otížit se i já vás o jedné věci a odpověztež mi:

⁴ Křest Janův s nebe-li byl, čili z lidí?

⁵ Oni pak uvažovali to mezi sebou, řkouce: Jestliže bychom řekli: S nebe, dít nám: Pročež jste tedy neuvěřili jemu?

⁶ Pakli díme: Z lidí, lid všecken ukamenuje nás; neb oni cele tak drží, že Jan jest prorok.

⁷ I odpověděli: Že nevědí, odkud jest byl.

⁸ I řekl jim Ježíš: Aníž já vám povím, jakou mocí toto činím.

⁹ I počal lidu praviti podobenství toto: Člověk jeden štípil vinici, a pronajal ji vinařům, a sám odšed podál byl tam za mnohé časy.

¹⁰ A v čas slušný poslal k vinařům služebníka, aby z ovoce vinice dali jemu. Vinaři pak zmrskavše jej, pustili ho prázdného.

¹¹ A on poslal druhého služebníka. Oni pak i toho zmrskavše a zohavivše, pustili prázdného.

¹² I poslal třetího. Ale oni i toho zranivše, vystrčili ven.

¹³ Tedy řekl Pán vinice: Co učiním? Pošli svého milého Syna. Snad když toho uzří, ostýchat se budou.

¹⁴ Uzřevše pak vinaři, rozmlouvali mezi sebou, řkouce: Tentot' jest dědic; pojďte, zabijme jej, aby naše bylo dědictví.

¹⁵ A vystrčivše jej ven z vinice, zamordovali ho. Což tedy učiní jim Pán vinice?

¹⁶ Přijde a vyhladí vinaře ty, a dá vinici jiným. To uslyšavše, řekli: Odstup to.

¹⁷ A on pohleděv na ně, řekl: Co jest pak to, což napsáno jest: Kámen, kterýmž pohrdli dělníci, ten učiněn jest v hlavu úhelní.

¹⁸ Každý, kdož padne na ten kámen, rozrazí se; a na kohož by on upadl, potřeť jej.

¹⁹ I hledali přední kněží a zákoníci, jak by naň vztáhli ruce v tu hodinu, ale báli se lidu. Nebo porozuměli, že by na ně mluvil podobenství to.

²⁰ Tedy ukládajíce o něm, poslali špeheře, kteříž by se spravedlivými činili, aby ho polapili v řeči, a potom jej vydali vrchnosti a v moc hejtmanu.

²¹ I otázali se ho oni, řkouce: Mistře víme, že právě mluvíš a učíš, a nepřijímáš osoby, ale v pravdě cestě Boží učíš.

²² Sluší-li nám daň dávati císaři, čili nic?

²³ Ale Ježíš rozuměje chytrosti jejich, dí jim: Co mne pokoušíte?

²⁴ Ukažte mi peníz. Čí má obraz a nápis? I odpověděvše, řekli: Císařův.

²⁵ On pak řekl jim: Dejtež tedy, co jest císařova, císaři, a což jest Božího, Bohu.

²⁶ I nemohli ho za slovo popadnouti před lidem, a divíce se odpovědi jeho, umkli.

²⁷ Přistoupivše pak někteří z saduceů, (kteříž odpírají býti vzkříšení,) otázali se ho,

²⁸ Řkouce: Mistře, Mojžíš napsal nám: Kdyby bratr něčí umřel, máje manželku, a umřel by bez dětí, aby ji pojal bratr jeho za manželku, a vzbudil símě bratru svému.

²⁹ I bylo sedm bratří, a první pojav ženu, umřel bez dětí.

³⁰ I pojal ji druhý, a umřel i ten bez dětí.

³¹ A třetí pojal ji, též i všech těch sedm, a nezůstavivše semene, zemřeli.

- ³² Nejposléze po všech umřela i žena.
- ³³ Protož při vzkříšení kterého z nich bude manželka, poněvadž sedm jich mělo ji za manželku?
- ³⁴ A odpovídaje, řekl jim Ježíš: Synové tohoto světa žení se a vdávají.
- ³⁵ Ale ti, kteříž hodni jmíni budou dosáhnouti onoho věku a vzkříšení z mrtvých, ani se ženiti budou ani vdávati.
- ³⁶ Nebo ani umíratí více nebudou moci, andělům zajisté rovni budou. A jsou synové Boží, poněvadž jsou synové vzkříšení.
- ³⁷ A že mrtví vstanou z mrtvých, i Mojžíš ukázal při onom kři, když nazývá Pána Bohem Abrahamovým a Bohem Izákovým a Bohem Jákobovým.
- ³⁸ Bůhť pak není mrtvých, ale živých, nebo všickni jsou jemu živi.
- ³⁹ Tedy odpověděvše někteří z zákoníků, řekli: Mistře, dobře jsi pověděl.
- ⁴⁰ I neodvážili se jeho na nic více tázati.
- ⁴¹ On pak řekl jim: Kterak někteří praví Krista býti synem Davidovým?
- ⁴² A sám David praví v knihách Žalmových: Řekl Pán Pánu mému: Sed' na pravici mé,
- ⁴³ Ažť i položím nepřátely tvé v podnož noh tvých.
- ⁴⁴ Poněvadž David jej Pánem nazývá, i kterakž syn jeho jest?
- ⁴⁵ I řekl učedníkům svým přede vším lidem:
- ⁴⁶ Varujte se od zákoníků, kteříž rádi chodí v krásném rouše a milují pozdravování na trzích a přední stolice v školách a první místo na večerích,
- ⁴⁷ Kteříž zžírají domy vdovské pod zámyslem dlouhé modlitby. Tit' vezmou těžší odsouzení.

KAPITOLA 21

A pohleděv, uzřel lidi bohaté, kteříž metali dary své do pokladnice.

- ² Uzřel pak i jednu vdovu chudičkou, ana uvrhla dva šarty.
- ³ I řekl: Vpravdě pravím vám, že vdova tato chudá více uvrhla nežli všickni jiní.
- ⁴ Nebo všickni tito z toho, což jim zbývalo, dali dary Bohu, tato pak z své chudoby všecku živnost svou, kterouž měla, uvrhla.
- ⁵ A když někteří pravili o chrámu, kterak by kamením pěkným i jinými okrasami ozdoben byl, řekl:
- ⁶ Načež se to díváte? Přijdouť dnové, v nichžto nebude zůstaven kámen na kameni, kterýž by nebyl zbořen.
- ⁷ I otázali se ho, řkouce: Mistře, kdy to bude? A které znamení, když se to bude míti státi?
- ⁸ On pak řekl: Vizte, abyste nebyli svedeni. Nebo mnozí přijdou ve jménu mém, řkouce: Že já jsem Kristus, a čas se blíží. Protož nepostupujte po nich.
- ⁹ Když pak uslyšíte o válkách a různicích, nestrachujte se; neboť musí to prve býti, ale ne ihned konec.
- ¹⁰ Tehdy pravil jim: Povstanet' národ proti národu, a království proti království.
- ¹¹ A země třesení veliká budou po místech, a hladové, a morové, hrůzy i zázrakové s nebe velicí.
- ¹² Ale před tím přede vším vztáhnou ruce své na vás, a protiviti se vám budou, vydávajíce vás do škol a žalářů, vodíce k králům a k vladařům pro jméno mé.
- ¹³ A toť se vám díti bude na svědectví.

- 14** Protož složtež to v srdcích vašich, abyste se nestarali, kterak byste odpovídati měli.
- 15** Jáť zajisté dám vám ústa a moudrost, kteréžto nebudou moci odolati, ani proti vám ostáti všickni protivníci vaši.
- 16** Budete pak zrazováni i od rodičů a od bratrů, od příbuzných i od přátel, a zmordují některé z vás.
- 17** A budete v nenávisti všechněm pro jméno mé.
- 18** Ale vlas s hlavy vaší nezahyne.
- 19** V trpělivosti vaší vládněte dušemi vašimi.
- 20** Když pak uzříte obležený od vojska Jeruzalém, tedy vězte, žeť se přiblížilo zkažení jeho.
- 21** A tehdy ti, kdož jsou v Judstvu, utíkejte k horám, a kdo uprostřed něho, vyjděte, a kteří v končinách, nevcházejte do něho.
- 22** Neboť budou dnové pomsty, aby se naplnilo všecko, což psáno jest.
- 23** Ale běda těhotným a těm, kteréž kojí v těch dnech. Neboť bude dav veliký v této zemi, a hněv Boží nad lidem tímto.
- 24** I padati budou ostrostí meče, a zjímaní vedeni budou mezi všecky národy, a Jeruzalém tlačěn bude od pohanů, dokudž se nenaplní časové pohanů.
- 25** A budout' znamení na slunci a na měsíci i na hvězdách, a na zemi soužení národů, nevědoucích se kam díti, když zvuk vydá moře a vlnobití,
- 26** Takže zmrtvějí lidé pro strach a pro očekávání těch věcí, kteréž přijdou na všecken svět. Nebo moci nebeské pohybovati se budou.
- 27** A tehdyť uzří Syna člověka, an se běře v oblace s mocí a slavou velikou.
- 28** A když se toto počne díti, pohleďtež a pozdvihnětež hlav vašich, protože se přibližuje vykoupení vaše.
- 29** I pověděl jim podobenství: Patřte na fíkový strom i na všecka stromoví.
- 30** Když se již pučí, vidouce to, sami to znáte, že blízko jest léto.
- 31** Takž i vy, když uzříte, ano se tyto věci dějí, věztež, že blízko jest království Boží.
- 32** Amen pravím vám, že nepomine věk tento, ažť se toto všecko stane.
- 33** Nebe a země pominou, ale slova má nepominou.
- 34** Pilně se pak varujte, aby snad nebyla obtížena srdce vaše obžerstvím a opilstvím a pečováním o tento život, a vnáhle přikvačil by vás ten den.
- 35** Nebo jako osidlo přijde na všecky, jenž přebývají na tváři vší země.
- 36** Protož bděte všelikého času, modléce se, abyste hodni byli ujíti všech těch věcí, kteréž se budou díti, a postaviti se před Synem člověka.
- 37** I býval ve dne v chrámě, uče, ale v noci vycházeje, přebýval na hoře, kteráž slove Olivetská.
- 38** A všecken lid na úsvitě přicházel k němu do chrámu, aby ho poslouchal.

KAPITOLA 22

Přibližoval se pak svátek přesnic, jenž slove velikanoc.

- 2** I hledali přední kněží a zákoníci, kterak by jej vyhledili; ale obávali se lidu.
- 3** Tedy ďábel vstoupil do Jidáše, kterýž sloul Išariotský, jednoho z počtu dvanácti.
- 4** A on odšed, mluvil s předními kněžími, a s úředníky nad chrámem, kterak by ho jim zradil.

- ⁵ I zradovali se, a smluvili s ním, že mu chtějí peníze dát.
- ⁶ A on také jim přirekl. I hledal příhodného času, aby ho jim zradil bez zástupu.
- ⁷ Tedy přišel den přesnic, v kterémžto zabit měl býti beránek.
- ⁸ I poslal Ježíš Petra a Jana, řka: Jdouce, připravte nám beránka, abychom jedli.
- ⁹ A oni řekli mu: Kde chceš, ať připravíme?
- ¹⁰ On pak řekl k nim: Aj, když vcházeti budete do města, potkáť vás člověk, dčbán vody nesa. Jdětež za ním do domu, do kteréhož vejde.
- ¹¹ A díte hospodáři toho domu: Vzkazuje tobě Mistr: Kde jest síň, kdežto budu jísti beránka s učedlníky svými?
- ¹² A onť vám ukáže večeřadlo veliké podlážené. Tam připravte.
- ¹³ I odšedše, našli, jakž jim pověděl, a připravili beránka.
- ¹⁴ A když přišel čas večeře, posadil se za stůl, a dvanácte apoštolů s ním.
- ¹⁵ I řekl jim: Žádostí žádal jsem tohoto beránka jísti s vámi, prve než bych trpěl.
- ¹⁶ Nebo pravímť vám, žeť ho již více nebudu jísti, ažť se naplní v království Božím.
- ¹⁷ A vzav kalich, a díky činiv, řekl: Vezměte jej a dělte mezi sebou.
- ¹⁸ Neboť pravím vám, žeť nebudu píti z plodu vinného kořene, ažť království Boží přijde.
- ¹⁹ A vzav chléb, díky činiv, lámal a dal jim, řka: To jest tělo mé, kteréž se za vás dává. To číňte na mou památku.
- ²⁰ Takž také dal jim i kalich, když bylo po večeři, řka: Tento kalich jest nová smlouva v mé krvi, kteráž se za vás vylévá.
- ²¹ Ale aj, ruka zrádce mého se mnou jest za stolem.
- ²² A Syn zajisté člověka jde, tak jakž jest uloženo o něm, ale běda člověku tomu, kterýž ho zrazuje.
- ²³ Tedy oni počali vyhledávati mezi sebou, kdo by z nich byl, kterýž by to měl učiniti.
- ²⁴ Stal se pak i svár mezi nimi, kdo by z nich zdál se býti větší.
- ²⁵ On pak řekl jim: Králové národů panují nad nimi, a kteříž moc mají nad nimi, dobrodincové slovou.
- ²⁶ Ale vy ne tak. Nýbrž kdož větší jest mezi vámi, budiž jako nejmenší, a kdož vůdce jest, budiž jako sloužící.
- ²⁷ Nebo kdo větší jest, ten-li, kterýž sedí, čili ten, kterýž slouží? Zdali ne ten, kterýž sedí? Ale já mezi vámi jsem jako ten, kterýž slouží.
- ²⁸ Vy pak jste ti, kteříž jste v mých pokušeních se mnou zůstali.
- ²⁹ A jáť vám způsobuji, jakož mi způsobil Otec můj, království,
- ³⁰ Abyste jedli a pili za stolem svým v království mém, a seděli na stolicích, soudíce dvanáctero pokolení Izraelské.
- ³¹ I řekl Pán: Šimone, Šimone, aj, satan vyprosil vás, aby vás třibil jako pšenici.
- ³² Ale jáť jsem prosil za tebe, aby nezhylnula víra tvá. A ty někdy obrátě se, potvrzuj bratří svých.
- ³³ A on řekl jemu: Pane, s tebou hotov jsem i do žaláře i na smrt jíti.
- ³⁴ On pak dí: Pravím tobě, Petře, nezazpíváť dnes kohout, až prve třikrát zapříš, že neznáš mne.
- ³⁵ I řekl jim: Když jsem vás posílal bez pytlíka, a bez mošny, a bez obuvi, zdali jste v čem nedostatek měli? A oni řekli: V ničemž.
- ³⁶ Tedy dí jim: Ale nyní, kdo má pytlík, vezmi jej, a též i mošnu; a kdož nemá, prodej sukni svou, a kup sobě meč.

- 37 Nebo pravím vám, že se ještě to musí naplniti na mně, což psáno: A s nešlechtnými počten jest. Nebo ty věci, kteréž psány jsou o mně, konec berou.
- 38 Oni pak řekli: Pane, aj, dva meče teď. A on řekl jim: Dostit' jest.
- 39 A vyšed podle obyčeje svého, šel na horu Olivovou, a šli za ním i učedníci jeho.
- 40 A když přišel na místo, řekl jim: Modlte se, abyste nevešli v pokušení.
- 41 A sám vzdáliv se od nich, jako by mohl kamenem dohoditi, a poklek na kolena, modlil se,
- 42 Řka: Otče, chceš-li, přenes kalich tento ode mne, ale však ne má vůle, ale tvá staň se.
- 43 I ukázal se jemu anděl s nebe, posiluje ho.
- 44 A jsa v boji, horlivěji se modlil. I učiněn jest pot jeho jako krupě krve tekoucí na zemi.
- 45 A vstav od modlitby, a přišed k učedníkům, našel je, ani spí zámutkem.
- 46 I řekl jim: Co spíte? Vstaňte a modlte se, abyste nevešli v pokušení.
- 47 A když on ještě mluvil, aj, zástup, a ten, kterýž sloul Jidáš, jeden ze dvanácti, šel napřed, a přiblížil se k Ježíšovi, aby jej políbil.
- 48 Ježíš pak řekl jemu: Jidáši, políbením Syna člověka zrazuješ?
- 49 A vidouce ti, kteříž při něm byli, k čemu se chýlí, řekli jemu: Pane, budeme-liž bítí mečem?
- 50 I udeřil jeden z nich služebníka nejvyššího kněze, a uťal ucho jeho pravé.
- 51 A Ježíš odpověděv, řekl: Nechtež až potud. A dotkna se ucha jeho, uzdravil jej.
- 52 I dí Ježíš těm, kteříž přišli k němu, předním kněžím a úředníkům chrámu a starším: Jako na lotra vyšli jste s meči a s kyjmi?
- 53 Ješto na každý den býval jsem s vámi v chrámě, a nevztáhli jste rukou na mne. Ale totot' jest ta vaše hodina a moc temnosti.
- 54 A oni javše jej, vedli ho, a uvedli do domu nejvyššího kněze. Petr pak šel za ním zdaleka.
- 55 A když zanítily oheň uprostřed síně a posadili se vůkol, sedl Petr mezi ně.
- 56 A uzřevši ho jedna děvečka, an sedí u ohně, a pilně naň pohleděvši, řekla: I tento byl s ním.
- 57 A on zapřel ho, řka: Ženo, neznám ho.
- 58 A po malé chvíli jiný, vida jej, řekl: I ty z nich jsi. Petr pak řekl: Ó člověče, nejsem.
- 59 A potom asi po jedné hodině jiný potvrzoval, řka: V pravdě i tento s ním byl, neb i Galilejský jest.
- 60 I řekl Petr: Člověče, nevím, co pravíš. A hned, když on ještě mluvil, kohout zazpíval.
- 61 I obrátiv se Pán, pohleděl na Petra. I rozpomenul se Petr na slovo Páně, kterak jemu byl řekl: Že prve než kohout zazpívá, třikrát mne zapříš.
- 62 I vyšed ven Petr, plakal hořce.
- 63 Muži pak ti, kteříž drželi Ježíše, posmívali se jemu, tepouce ho.
- 64 A zakrývajíce ho, bili jej v tvář, a tázali se ho, řkouce: Prorokuj, kdo jest, kterýž tebe udeřil?
- 65 A jiného mnoho, rouhajíce se, mluvili proti němu.
- 66 A když byl den, sešli se starší lidu a přední kněží a zákoníci, a vedli ho do rady své,
- 67 Řkouce: Jsi-li ty Kristus? Pověz nám! I dí jim: Povím-li vám, nikoli neuvěříte.
- 68 A pakli se vás co otíží, neodpovíte mi, ani propustíte.

- ⁶⁹ Ale od této chvíle Syn člověka sedne na pravici moci Boží.
- ⁷⁰ I řekli všickni: Tedy jsi ty Syn Boží? On pak řekl jim: Vy pravíte, že já jsem.
- ⁷¹ A oni řekli: Což ještě potřebujeme svědectví? Však jsme sami slyšeli z úst jeho.

KAPITOLA 23

Tehdy povstavši všecko to množství jich, vedli jej ku Pilátovi.

² A počali naň žalovati, řkouce: Tohoto jsme našli, an převrací lid, a brání daně dávati císaři, právě se býti Kristem králem.

³ Pilát pak otázal se ho, řka: Ty-li jsi král Židovský? A on odpovědév, řekl jemu: Ty pravíš.

⁴ I dí Pilát k předním kněžím a k zástupům: Žádné viny nenalézám na tomto člověku.

⁵ Oni pak více se rozmáhali v křiku, řkouce: Bouřit lid, uče po všem Judstvu, počav od Galilee až sem.

⁶ Tedy Pilát uslyšav o Galilei, otázal se, byl-li by člověk Galilejský.

⁷ A když zvěděl, že by byl z panství Herodesova, poslal jej k Herodesovi, kterýž také v Jeruzalémě byl v ty dni.

⁸ Herodes pak uzřev Ježíše, zradoval se velmi. Nebo dávno žádal viděti jej, protože mnoho o něm slychal, a nadál se, že nějaký div od něho učiněný uzří.

⁹ I tázal se ho mnohými řečmi, ale on jemu nic neodpovídal.

¹⁰ Stáli pak tu přední kněží a zákoníci, tuze na něj žalující.

¹¹ A pohrdna jím Herodes s svým rytířstvem, a naposmívav se jemu, oblékl jej v roucho bílé, i odeslal zase ku Pilátovi.

¹² I učiněni jsou přátelé Herodes s Pilátem v ten den. Nebo před tím nepřátelé byli vespolek.

¹³ Pilát pak svolav přední kněží a úředné osoby i lid,

¹⁴ Řekl k nim: Dali jste mi toho člověka, jako by lid odvracel po sobě, a aj, já před vámi vyptávaje se ho, žádné viny jsem nenalezl na tom člověku ve všem tom, což vy na něj žalujete.

¹⁵ Ano ani Herodes; nebo odeslal jsem vás k němu, a aj, nic hodného smrti nestalo se jemu.

¹⁶ Protož potresce ho, propustím jej.

¹⁷ Musíval pak propouštěti jim v svátek jednoho vězně.

¹⁸ Protož zkřikli spolu všecko množství, řkouce: Zahlad' tohoto, a propust' nám Barabbáše.

¹⁹ Kterýž byl pro svádu nějakou v městě učiněnou a pro vraždu vsazen do žaláře.

²⁰ Tedy Pilát opět mluvil k nim, chtěje propustiti Ježíše.

²¹ A oni vždy volali, řkouce: Ukřižuj ho, ukřižuj!

²² A on po třetí řekl k nim: Což jest pak zlého učinil tento? Jáť žádné příčiny smrti nenalézám na něm. Protož potresce ho, propustím.

²³ Oni pak předce dotírali na něj křikem velikým, žádajíce, aby byl ukřižován. A rozmáhali se hlasové jejich a předních kněží.

²⁴ Pilát pak přisoudil, aby se naplnila žádost jejich.

²⁵ I propustil jim toho, kterýž pro bouřku a vraždu vsazen byl do žaláře, za něhož prosili, ale Ježíše vydal k vůli jejich.

²⁶ A když jej vedli, chytivše Šimona nějakého Cyrenenského, jdoucího s pole, vložili na něj kříž, aby jej nesl za Ježíšem.

- 27 I šlo za ním veliké množství lidu i žen, kteréžto plakaly a kvílily ho.
- 28 A obrátiv se k nim Ježíš, dí: Dcery Jeruzalémské, neplačtež nade mnou, ale raději samy nad sebou plačte a nad svými dětmi.
- 29 Nebo aj, přijdou dnové, v nichžto řeknou: Blahoslavené neplodné, a břicha, kteráž nerodila, a prsy, kteréž nekrmily.
- 30 Tehdyť počnou říci k horám: Padněte na nás, a pahrbkům: Přikrejte nás!
- 31 Nebo poněvadž na zeleném dřevě toto se děje, i co pak bude na suchém?
- 32 Vedeni pak byli s ním i jiní dva zločinci, aby spolu s ním byli ukřižováni.
- 33 A když přišli na místo, kteréž slove popravištné, tu jej ukřižovali, i ty zločince, jednoho na pravici, druhého pak na levici.
- 34 Tedy Ježíš řekl: Otče, odpusť jim, neboť nevědí, co činí. A rozdělivše roucho jeho, metali o ně los.
- 35 I stál lid, dívaje se. A posmívali se jemu knížata s nimi, řkouce: Jinýmt' jest spomáhal, nechat' nyní pomůže sám sobě, jestliže on jest Kristus, ten Boží zvolený.
- 36 Posmívali se také jemu žoldnéři, přistupující a octa podávající jemu,
- 37 A řkouce: Jsi-li ty ten král Židovský, spomoziž sám sobě.
- 38 A byl také i nápis napsaný nad ním, literami Řeckými a Latinskými a Židovskými: Tento jest král Židovský.
- 39 Jeden pak z těch zločinců, kteříž s ním viseli, rouhal se jemu, řka: Jsi-li ty Kristus, spomoziž sobě i nám.
- 40 A odpověděv druhý, trestal ho, řka: Ty se ani Boha nebojíš, ješto jsi v témž odsouzení?
- 41 Myť zajisté spravedlivě trpíme, nebo hodnou pomstu za skutky naše bereš, ale tento nic zlého neučinil.
- 42 I dí Ježíšovi: Pane, rozpomeň se na mne, když přijdeš do království svého.
- 43 I řekl mu Ježíš: Amen pravím tobě, dnes budeš se mnou v ráji.
- 44 A bylo okolo hodiny šesté. I stala se tma po vší zemi až do hodiny deváté.
- 45 I zatmělo se slunce, a opona chrámová roztrhla se na poly.
- 46 A zvolav Ježíš hlasem velikým, řekl: Otče, v ruce tvé poručím ducha svého. A to pověděv, umřel.
- 47 A vida centurio, co se stalo, velebil Boha, řka: Jistě člověk tento spravedlivý byl.
- 48 A všickni zástupové, přítomní tomu divadlu, hledíce na to, co se dalo, tepouce prsy své, navracovali se.
- 49 Stáli pak všickni známí jeho zdaleka, i ženy, kteréž byly přišly za ním od Galilee, hledíce na to.
- 50 A aj, muž jménem Jozef, jeden z úřadu, muž dobrý a spravedlivý,
- 51 Kterýž byl nepovolil radě a skutku jejich, z Arimatie města Judského, kterýžto také očekával království Božího,
- 52 Ten přistoupiv ku Pilátovi, vyprosil tělo Ježíšovo,
- 53 A složiv je s kříže, obvinul v kment a pochoval je v hrobě vytesaném v skále, v kterémž ještě nebyl žádný pochován.
- 54 A byl den připravování, a sobota se začínala.
- 55 Šedše pak také za ním ženy, kteréž byly s Ježíšem přišly od Galilee, pohleděly na hrob, a kterak pochováno bylo tělo jeho.
- 56 Vrátivše se pak, připravily vonné věci a masti, ale v sobotu odpočinuly, podle přikázání.

KAPITOLA 24

První pak den po sobotě, velmi ráno vyšedše, přišly k hrobu, nesouce vonné věci, kteréž byly připravily, a některé jiné byly spolu s nimi.

² I našly kámen odvalený od hrobu.

³ A všedše tam, nenalezly těla Pána Ježíše.

⁴ I stalo se, když ony se toho užasly, aj, muži dva postavili se podle nich, v rouše stkvoucím.

⁵ Když se pak ony bály, a sklonily tvář své k zemi, řekli k nim: Co hledáte živého s mrtvými?

⁶ Nenít' ho tuto, ale vstát' jest. Rozpomeňte se, kterak mluvil vám, když ještě v Galilei byl,

⁷ Řka: Že Syn člověka musí vydán býti v ruce hříšných lidí, a ukřižován býti, a třetí den z mrtvých vstáti.

⁸ I rozpomenuly se na slova jeho.

⁹ A navrátivše se od hrobu, zvěstovaly to všecko těm jedenácti učedníkům i jiným všechněm.

¹⁰ Byly pak ženy ty: Maria Magdaléna a Johanna a Maria matka Jakubova, a jiné některé s nimi, kteréž vypravovaly to apoštolům.

¹¹ Ale oni měli za bláznovství slova jejich, a nevěřili jim.

¹² Tedy Petr vstav, běžel k hrobu, a pohledv do něho, uzřel prostěradla, ana sama leží. I odšel, divv se sám v sobě, co se to stalo.

¹³ A aj, dva z nich šli toho dne do městečka, kteréž bylo vzdálí od Jeruzaléma honů šedesáte, jemuž jméno Emaus.

¹⁴ A rozmlouvali vespolek o těch všech věcech, kteréž se byly staly.

¹⁵ I stalo se, když rozmlouvali a sebe se otazovali, že i Ježíš, přiblíživ se k nim, šel s nimi.

¹⁶ Ale oči jejich držány byly, aby ho nepoznali.

¹⁷ I řekl k nim: Které jsou to věci, o nichž rozjímáte vespolek, jdouce, a proč jste smutní?

¹⁸ A odpovvďv jeden, kterémuž jméno Kleofáš, řekl jemu: Ty sám jeden jsi z příchozích do Jeruzaléma, ještos nezvvděl, co se stalo v něm tčhto dnů?

¹⁹ Kterýmžto on řekl: I co? Oni pak řekli jemu: O Ježíšovi Nazaretském, kterýž byl muž prorok, mocný v slovu i v skutku, před Bohem i přede vším lidem,

²⁰ A kterak jej vydali přední kněží a knížata naše na odsouzení k smrti, i ukřižovali jej.

²¹ My pak jsme se nadáli, že by on měl vykoupiti lid Izraelský. Ale nyní tomu všemu třetí den jest dnes, jakž se to stalo.

²² Ale i ženy některé z našich zděsily nás, kteréž ráno byly u hrobu,

²³ A nenalezše těla jeho, přišly, pravíce, že jsou také vidění andělské viděly, kteřížto praví, že by živ byl.

²⁴ I chodili někteří z našich k hrobu, a našli tak, jakž pravily ženy, ale jeho neviděli.

²⁵ Tedy on řekl k nim: Ó blázni a zpozdlí srdcem k vřvení všemu tomu, což mluvili Proroci.

²⁶ Zdaliž nemusil tčh věcí trpěti Kristus a tak vjíti v slávu svou?

²⁷ A počav od Mojžíše a všech Proroků, vykládal jim všecka ta písma, kteráž o něm byla.

²⁸ A vtom přiblížili se k městečku, do kteréhož šli, a on potrh se, jako by chtěl dále jíti.

²⁹ Ale oni přinutili ho, řkouce: Zůstaň s námi, nebo se již připozdívá, a den se nachýlil. I všel, aby s nimi zůstal.

³⁰ I stalo se, když seděl s nimi za stolem, vzav chléb, dobrořečil, a lámaje, podával jim.

- 31 I otevřiny jsou oči jejich, a poznali ho. On pak zmizel od očí jejich.
- 32 I řekli vespolek: Zdaliž srdce naše v nás nehořelo, když mluvil nám na cestě a otvíral nám písma?
- 33 A postavše v tu hodinu, vrátili se do Jeruzaléma, a našli shromážděných jedenácte, a ty, kteříž s nimi byli,
- 34 Ani praví: Že vstal Pán právě, a ukázal se Šimonovi.
- 35 I vypravovali oni také to, co se stalo na cestě, a kterak ho poznali v lámání chleba.
- 36 A když oni o tom rozmlouvali, postavil se Ježíš uprostřed nich, a řekl jim: Pokoj vám.
- 37 Oni pak zhrozivše se a přestrašeni byvše, domnívali se, že by ducha viděli.
- 38 I dí jim: Co se strašíte a myšlení vstupují na srdce vaše?
- 39 Vizte ruce mé i nohy mé, žeť v pravdě já jsem. Dotýkejte se a vizte; neboť duch těla a kostí nemá, jako mne vidíte mítí.
- 40 A pověděv to, ukázal jim ruce i nohy.
- 41 Když pak oni ještě nevěřili pro radost, ale divili se, řekl jim: Máte-li tu něco, ješto by se pojedlo?
- 42 A oni podali jemu kusu ryby pečené a plástu strdi.
- 43 A vzav to, pojedl před nimi,
- 44 A řekl jim: Tatot' jsou slova, kteráž jsem mluvil vám, ješto byv s vámi: Že se musí naplniti všecko, což psáno jest v Zákoně Mojžíšově a v Prorocích i v Žalmích o mně.
- 45 Tedy otevřel jim mysl, aby rozuměli Písmům.
- 46 A řekl jim: Že tak psáno jest a tak musil Kristus trpěti, a třetího dne z mrtvých vstáti,
- 47 A aby bylo kázáno ve jménu jeho pokání a odpuštění hříchů mezi všemi národy, počna od Jeruzaléma.
- 48 Vy jste pak svědkové toho.
- 49 A aj, já pošli zaslíbení Otce svého na vás. Vy pak čekejte v městě Jeruzalémě, dokudž nebudete oblečeni mocí s výsosti.
- 50 I vyvedl je ven až do Betany, a pozdvih rukou svých, dal jim požehnání.
- 51 I stalo se, když jim žehnal, bral se od nich, a nesen jest do nebe.
- 52 A oni poklonivše se jemu, navrátili se do Jeruzaléma s radostí velikou.
- 53 A byli vždycky v chrámě, chválíce a dobrořečíce Boha. Amen.

For other languages please go to www.wordproject.org